

علمي، ادبي، اصلاحي، سلسليوار

رَهِبَرِ شَرِيعَتِ

حیدرآباد

SHARIAT GUID

ذوالحجہ، محرم الحرام، صفر المظفر 1445_46 بمطابق 2024

جامعہ عربیہ
مفتاح العلوم
حیدرآباد

مفتی حبیب اللہ مدنی حقانی

شیخ التفسیر
والحدیث
حضرت مولانا

چیف ایڈیٹر

❖ درس قرآن

❖ ڈاڑھی کوڑاٹٹ یا کٹرائٹ م

نقصان ۽ خرابیوں

❖ هک عیسائی قیدیء جا انکشافات

❖ عورتن کی سپ کان وڈیک تحفظ عزت

۽ احترام اسلام دنواھی

❖ وظائف

❖ عورت مذہبن جي آئینی م قسط 3:

❖ انب جانائدا

اولاد جي تربیت جا سنهري اصول
اولاد جي ظاهري و باطني تربیت

المركز: رهبر شریعت جامع مسجد علي المرتضيٰ کریم کالج نزد راحت پیٹرنل پب قاسم آباد بائی پاس حیدرآباد 0300-2212612

مدرسہ دارالعلوم پریالوہ جامع مسجد عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا
بائی پاس روڈ پریالوہ ضلعو خیبرپور میرس

جامعہ دارالعلوم گل افشان رجسٹرڈ

گلشن خیر محمد کالونی ویجہو پاکولا فیکٹری

لطیف آباد حیدرآباد

0330-2516666

مدرسہ بحر العلوم عالماتی

ناشر: مجلس علماء سندھ

خط و کتابت
لاؤ

ملو جو
ہند

علمی - ادبی - اسلامی - اصلاحی - سلسلیوار
۶ سنڌي زبان ۾ منفرد انداز سان شايع ٿيندڙ رسالو

رَهبرِ شَرِيڪِي

ذوالحجہ، محرم الحرام، صفر المظفر 1445 بمطابق 2024

شماره نمبر: 40

جلد نمبر: 12

مجلس مشائخ

بزرگ شخصيت استاذ العلماء شيخ الحديث
حضرت مولانا سائين جان محمد
شيخ الحديث جامع اسلاميه كلتن ڪراچي
بزرگ شخصيت عالم باعمل **حضرت مولانا مسعود احمد سومرو** لاڙڪاڻو
بزرگ شخصيت **مولانا تاج محمد ناهيون**
بزرگ شخصيت حضرت **مولانا محمد احسن ڀٽوپريالو**
استاد العلماء حضرت مولانا
محمد علي ڀٽو الراء پريالو
حضرت مولانا محمد **انور ڀٽو پريالو**
محسن مدراس محترم حاجي گل محمد بلوچ

ايڊيٽر

مفتي خالد محمود جوڻو

معاون ايڊيٽر

نامور اديب مولانا شعيب الرحمن ڪهڙو

مشير ايڊيٽر

حضرت مولانا احمد علي خاصخيلي

سب ايڊيٽر

نعت خوان الحاج ڌڻي بخش چاچڙ

انچارج شعبه نشر و اشاعت

حضرت مولانا مفتي محمد آصف خاصخيلي المؤمن

قانوني مشير

ايڊووڪيٽ ڪريم بخش رند (ميرم ڪورٽ آف پاڪستان)

ايڊووڪيٽ الطاف حسين رند

ايڊووڪيٽ حفيظ الرحمان جوڻو

رابطي لاءِ

0300-2212612

استاذ العلماء
حضرت مولانا
ڊاڪٽر محمد اديس سومرو
صاحب
شيخ الحديث جامع انوار العلوم ڪنڊيارو

استاذ العلماء
حضرت مولانا
مفتي حبيب الله
صاحب
نائب مهتمم جامع عربيہ
مفتاح العلوم حيدرآباد

استاذ العلماء
استاذ الحديث جانشين قاسمي
برڪ عالم دين حضرت مولانا سائين
محمد اسماعيل قاسمي
مهتمم جامع قاسميہ سجالول

ولي ابن ولي حضرت مولانا

سائين عبد الجبار عباسي

سجده نشين درگاه عاليه راشديه قادريه حنفيه شاهپور چاڪر

نگران اعليٰ
استاذ العلماء شيخ الحديث حضرت
مولانا محمد رمضان قلهوٽو صاحب
شيخ الحديث جامع دارالهدى ٿيڙهي

نگران
برڪ عالم دين
حضرت مولانا محمد صالح خليق

مجلس جستس

چيف جستس: نامور اديب مولانا سليم الله چوهاڻ
جستس: نامور عالم دين مولانا غلام ياسين گهڙو
جستس: نامور ڪالم نگار حضرت مولانا عزيز الرحمن

مجلس مشاورت

مولانا خليق الزمان ڪورائي
مولانا علي گل جمالي
محترم مجيب الرحمن ڀٽو پريالو
مولانا مفتي حفيظ الرحمن ڪراچي
مولانا محمد ياسين ڀٽي
قاري سراج احمد جوڻو، مولانا لقمان علي برنت
مولانا نصير خليق بروهي صاحب
محترم معراج احمد ڀٽو صاحب، مولانا محمد شعيب عباسي
حافظ عبدالله ڀٽو پريالو، حافظ سعيد احمد شيخ

خط و ڪتابت لاءِ المرڪز رهبر شريعت ڪريم ڪاٽيج نزد راحٽ پيٽرول پمپ
نيشنل هاءِ وي انڊس پل سنڌو درياءَ قاسم آباد باءِ پاس حيدرآباد

فهرست

سیریل نمبر	مضمون	پیج نمبر
01	درس قرآن شیخ التفسیر والحديث حضرت مولانا سائین میر محمد میرک	03
02	ڏاڙهي ڪوڙاڻڻ يا ڪٽرائڻ ۾ ڪيترائي نقصان ۽ خرابيون آهن مولانا محمد صالح خلیق	07
03	هڪ عيسائي قيديءَ جا انڪشافات مولانا محمد صالح خلیق	14
04	عورتن کي سڀ کان وڌيڪ تحفظ عزت ۽ احترام اسلام ڏنو آهي حافظ سعيد احمد شيخ	18
05	وظائف: حضرت مولانا مسعود احمد سومرو مدظلہ العالیہ لاڙڪاڻو	26
06	عورت مذهبن جي آئيني ۾ قسط 3: مفتي نعیم اللہ هاليجوي	29
07	اولاد جي ظاهري ۽ اندروني تربيت مفتي محمد آصف المؤمن	33
08	اولاد جي تربيت جا ٽي سنهري اصول: قسط ٽي (3) مفتي حفيظ الرحمان	41
09	طب انب جا فائدا	45

درس قرآن

شيخ التفسير والحديث حضرت مولانا سائين مير محمد ميرک

جمع و ترتيب مولانا احمد علي خاصخيلي (چيئر مين يوسي ياتوخان پنان)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الله تبارک و تعاليٰ هن سڄي سورت ۾ پنهنجي قدرت
ڪامله جا دلائل بيان ڪري ٿو ۽ رسول جي رسالت ٻڌائي ٿو ۽
ان رسول جي رسالت تي پنهنجن دلائل قدرت کي بيان ڪيو
آهي. هن سڄي سورت ۾ دلائل قدرت آهن ان کان پوءِ هن
سورت جي آخر ۾ الله تعاليٰ فرمائي ٿو ته جيڪڏهن مان
نافرمان انسانن جي ڪري سزاڏيان ته هن ڌرتيءَ تي ڪجهه به
رهي ها چو ته زمين ۽ آسمانن مان مقصود اشرف المخلوقات
انسان آهي پوءِ جڏهن اهي نه رهندا ته باقي جي رهڻ جي ڪهڙي
ضرورت آهي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

”الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ“

سڀ تعريفون آهن الله تعاليٰ جي لاءِ جيڪو پيدا ڪندڙ
آسمانن جو زمين جو. ”فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ“ ان جي اضافت
بظاهر لفظي آهي پر حقيقت ۾ معنوي اضافت آهي چو ته فَاطِرِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ“ اها صفت آهي الله جي ۽ موصوف ۽ صفت ۾
مطابقت ضروري آهي ۽ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ“ ۾ اضافت لفظي
آهي ۽ اضافت لفظي تعريف جو فائدو نه آهي ڏيندي. ان جو
جواب هيءُ آهي ته هتي بظاهر اضافت لفظي آهي، پر حقيقت ۾
معنوي آهي.

”جَاعِلِ الْمَلَكَةِ رُسُلًا“ ۽ پيدا ڪندڙ آهي ملائڪن کي رسول
 ”أُولَئِىْ أَجْنَحَةٍ“ (ڪهڙا ملائڪ) جيڪي پرن وارا آهن.

”مُنَى“ ۽ وارا ”وُثْلُكَ“ تن وارا ”وُزِيعٌ“ چئن وارا ”يَزِيدُ فِي
 الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ“ زياتي ڪري ٿو پنهنجي مخلوق ۾ جيڪا چاهي.
 يعني انهن پرن کان وڌيڪ پرن وارا پيدا ڪري يا ”يَزِيدُ فِي
 الْخَلْقِ“ مان مراد ملائڪ نه وڻو مطلق خلق وڻو ته ٻئي مخلوقات
 کي به الله تعاليٰ وڌائي ٿو. ”إِنَّ اللَّهَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ“ تحقيق
 الله تعاليٰ هر شيء تي قدرت رکندڙ آهي.

”مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ“ اها شيء جو کولي ٿو الله ماڻهن
 جي لاءِ پنهنجي رحمت کان ”فَلَا مُمْسِكَ لَهَا“ پوءِ نه آهي ڪو
 روڪيندڙ ان جو ”وَمَا يُبْسِكُ“ ۽ جيڪا شيء روڪي ٿو رڪي
 ”فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ“ پوءِ نه آهي ڪو به ڇڏيندڙ ان جي لاءِ
 ”وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ“ (فاطر: 2) ۽ اهو زبردست حڪمت وارو آهي.
 ”يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ“ اي انسانو! ياد ڪيو توهان
 الله جي نعمت کي هن حال ۾ جيڪي توهان جي مٿان آهني
 ”هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ“ ڇا؟ آهي ڪو پيدا ڪندڙ الله تعاليٰ کان
 سواءِ ”يَزِدُّكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ“ جيڪو رزق ڏي توهان کي
 آسمان کان ۽ زمين کان ”لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ“ اتي موجوده محذوف آهي
 هاڻي عبارت هيئن ٿيندي ”لَا إِلَهَ مَوْجُودٌ إِلَّا هُوَ“ معنيٰ نه آهي،
 ڪو به معبود موجود مگر اهو.

”فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ“ (فاطر:) پوءِ ڪاڏي ڦيراياتا وڃو توهان.

”وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ“ ۽ جيڪڏهن ڪوڙو ٿاڪن تون ڪي (هتان کان الله تبارڪ وتعالٰي حضرت محمد ﷺ کي تسلي ٿو ڏئي ته جيڪڏهن تون ڪي ڪوڙو ٿا ڪن (ڇا ۾؟

”مَجِيدُكَ فِي التَّوْحِيدِ وَالْبُعْثِ وَالْحِسَابِ وَالْعَقَابِ“ ان ۾ تون ڪي ڪوڙو ٿاڪن) ”فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ“ پوءِ تحقيق ڪوڙا ڪيا ويا رسول تون کان پهريان. ”وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ“ ۽ الله تعاليٰ جي طرف موٽايا ويندا سڀ معاملن. ”يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ“ اي انسانو! تحقيق واعدو الله جو سچو آهي. ”فَلَا تُغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ

الدُّنْيَا“ پوءِ هرگز نه ڌوڪي ۾ وجهي توهان ڪي حياتي دنيا جي. (اتي الْحَيَاةُ فاعل آهي لَا تُغُرَّكُمْ جو) وَلَا يَغُرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ“ ۽ هرگز نه ڌوڪي ۾ وجهي الله سان ڌوڪي باز (شيطان) ”إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ“ تحقيق شيطان توهان جو دشمن آهي.

”فَاتَّخِذُوا عَدُوًّا“ پوءِ ونو توهان ان ڪي دشمن ڪري. (الله تعاليٰ فرمائي ٿو ته شيطان توهان ڪي ڌوڪي ۾ وجهندڙ آهي ۽ شيطان دشمن آهي توهان جو ۽ دشمن ڌوڪو ڏيندو آهي خير خواهي نه آهي ڪندو ته الله تبارڪ وتعالٰي فرمائي ٿو ته مان توهان ڪي چوان ٿو ته شيطان توهان جو دشمن آهي توهان ان ڪي دشمن ڪري ونو ۽ توهان ان ڪي دوست ڪري ٿا ونو ٻئي جڳهه تي الله تعاليٰ فرمائي ٿو: ”أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي

وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا“ (الكهف: 50) ڇا پوءِ ونو ٿا توهان انهيءَ ڪي ۽ اولاد انهيءَ ڪي دوست ڪري مون کان سواءِ حالانڪ اهي توهان جي لاءِ دشمن آهن بچڙو آهي ظالمن جي لاءِ

بدلو (عيوض) يعني الله تعاليٰ جي دوستيءَ جي بدلي ۾ شيطان جي دوستي قبول ڪيائون الله تعاليٰ فرمائي ٿو توهان جي مرضي ڏوڪو کائي نقصان وارا ٿيندؤ. ”إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ“ رڳوسڌي ٿو پنهنجي تابعدارن کي. اتي حِزْبُ بِمَعْنَى عَقْبِي جي آهي. ”لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ“ (فاطر: 6) هن لاءِ ته هجن اهي سڀ جا سڀ جهنم وارن مان ”الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ“ جن شخصن ڪفر ڪيو انهن جي لاءِ عذاب آهي سخت ترڪيب: ان ۾ ”الَّذِينَ كَفَرُوا مَبْتَدَأُ آهِي ۽ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ“ ان جي خبر آهي ”وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ“ ۽ جن شخصن ايمان آندو ۽ ڪيائون ڪم چڱا. ”لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ“ انهن جي لاءِ بخشش به آهي ۽ اجر و ڏو به آهي. ”أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءٌ عَلَيْهِ“ ڇا پوءِ اهو شخص جو سينگارو ويو ان جي لاءِ برو عمل ان جو. ”فَرَأَهُ حَسَنًا.“ پوءِ ڏسي ٿو ان کي سهڻو ڪري. ترڪيب : مَنْ زُيِّنَ لَهُ اهو مبتدا متضمن بمعني شرط فَرَأَهُ حَسَنًا“ سڄو جملو گڏجي خبر قائم مقام جزاجي. ”فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ“ پوءِ تحقيق الله گمراه ڪري ٿو جنهن کي چاهي ۽ هدايت ٿو ڏي جنهن کي چاهي. ”فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ“ پوءِ نه وڃي ساه تنهنجو انهن تي ڌڪ ڪرڻ جي ڪري (حسرت ڪرڻ جي ڪري) يعني ايترو فڪر مند نه ٿئي انهن جي گمراه ٿيڻ جي ڪري. ”إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ“ (فاطر: 8) تحقيق الله تعاليٰ ڄاڻندڙ آهي ان شيءِ کي جيڪو ڪن ٿا.

ڏاڙهي ڪوڙائڻ يا ڪٽرائڻ ۾ ڪيترائي

نقصان ۽ خرابيون آهن

مولانا محمد صالح خلیق

مدرسہ اشاعت القرآن والحديث منیٰ مسجد جامعہ شورو سندھ

- (1) ڏاڙهي ڪوڙڻ وارو عورتن سان مشابهت جي ڪري لعنت جو مستحق ٿئي ٿو.
- (2) ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارو مجوسين جي مذهب سان مشابهت رکڻ وارو آهي.
- (3) ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارو عيسائين سان مشابهت رکڻ وارو آهي.
- (4) سڀني کان اڳي قومِ لوط ۾ ڏاڙهي ڪوڙائڻ جي عادت پئي انهن سان مشابهت آهي.
- (5) ڏاڙهي ڪوڙائڻ حضرت آدم عليه السلام کان وٺي حضرت محمد رسول الله تائين سڀني نبين جي مخالفت آهي.
- (6) سڀئي اولياءِ الله شريعت جي مطابق ڏاڙهي رکندا هيا ۽ رکن پيا. ڏاڙهي ڪوڙائڻ اولياءِ الله جي عملاً مخالفت آهي.
- (7) ڏاڙهي ڪوڙائڻ سڀني عالمن، بزرگن ۽ صالحن جي عملاً مخالفت آهي.
- (8) حضور صلي الله عليه وسلم حڪم فرمايو: ”أَخْفُوا الشَّوَارِبَ وَاعْفُوا لِّلْحَيِّ“ ترجمو: مڃون ڪٽرايو (ننڍيون ڪرايو) ڏاڙهيون وڌايو. ان حڪم مطابق ڏاڙهي ڪوڙائڻ ۽ ڪٽرائڻ

۽ وارا حضور صلي الله عليه وسلم جي حڪم جي مخالفت ۽ نافرماني ڪرڻ وارا آهن.

(9) الله تعاليٰ جو حڪم آهي ”أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ“ ترجمو: الله تعاليٰ جي حڪم کي مڃو ۽ رسول الله صلي الله عليه وسلم جي حڪم کي مڃو (اطاعت) ڪريو الله تعاليٰ جو حڪم آهي ”وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ“ ترجمو: جيڪو الله تعاليٰ ۽ رسول الله صلي الله عليه وسلم جي نافرماني ڪندو ته ان جي لاءِ جهنم جي باه تيار آهي.

(10) ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارا ڏاڙهيءَ جي وارن کي اڇلائين ٿا گندواري ڍير تي يا گتروارن نالين ۾ يا لتاڙ وارن رستن تي. حالانڪ ان وارن کي دفن ڪرڻ جو حڪم آهي، اهڙي طرح ان حڪم جي خلاف ورزي سان گڏوگڏ انساني شرافت جي به توهين آهي.

(11) ڏاڙهي جي وارن جي جيڪا سنت رسول صلي الله عليه وسلم به آهي ان سنت جي توهين ٿئي پئي اسان کي معمولي به ڏک ۽ افسوس نٿو ٿئي.

(12) ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارا حضور صلي الله عليه وسلم جي ڪيترين سنتن کان محروم ٿين ٿا، ڏاڙهي رڪڻ واري سنت کان محروم، ڏاڙهي خلال ڪرڻ واري سنت کان محروم.

(13) ڏاڙهي ۾ رکنگي ڪرڻ سنت آهي ان کان محروم .

(14) ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارو شريعت جي حڪم مطابق فاسق آهي ۽ ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارو ماڻهن کي پنهنجي ان گناه تي شاهد

بڻائي ٿو ته اي انسانو! قيامت جي ڏينهن گواه رهجو (گواهي ڏجو) ته مان فاسق آهيان .

(15) ڏاڙهي ڪوڙائي يا ڪٽرائي پنهنجي فسق يعني گناه جواظهار ڪري پيو. گناه جواظهار ٻيڻو گناه آهي، هڪ گناه، ٻيو گناه جواظهار .

(16) نائي يا حجم کي چوي ته منهنجي ڏاڙهي ڪوڙ ته حجم کي به فسق يعني گناه جو حڪم ڪيائين ان کي به گنهگار بڻايائين ۽ ان حرام ڪم تي به نائي کي پئسادنا حرام ڪم تي نائي سان تعاون ڪيائين حالانڪ الله تعاليٰ جو حڪم آهي: ”تَعَاوُنُوا عَلَيَّ الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَيَّ الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ“ يعني هڪ ٻئي سان نيڪي ۽ تقويٰ وارن ڪمن ۾ تعاون ڪريو مگر ظلم زيادتي گناهن جي ڪمن ۾ تعاون نه ڪريو“

(17) نائي کي حرام مال کائڻ ۽ ڪمائڻ جي ترغيب ڏني ٿو، ته ڏاڙهي ڪوڙي حرام ڪمايو ۽ حرام کائو.

(18) پنهنجا پئسا ناجائز ۽ فضول ڪمن ۾ خرچ ڪرڻ اسراف آهي الله تعاليٰ جوارشاد آهي ”إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ“ فضول خرچي ڪندڙ شيطان جا ڀائرا آهن .

(19) ڏاڙهي ڪوڙائيندڙ جهڙي طرح پنهنجو مال (پيسو) ضائع ڪيو، اهڙي طرح ڏاڙهي ڪوڙائڻ تي جيترو وقت ضائع ڪيو ۽ اهو پنهنجو قيمتي وقت حرام ڪم ۾ برباد ڪيو.

(20) جيترو وقت ڏاڙهي ڪوڙائڻ ۾ لڳايو ايترو وقت نيڪي ڪري سگهي ها پر نيڪن ڪرڻ کان محروم رهيو.

(21) جهڙي طرح گناه ڪرڻ ۾ پنهنجو وقت برباد ڪيو اهڙي طرح نائي (حجام) جو وقت به حرام ڪم ۾ برباد ڪيو .

(22) نيڪيءَ جي ڪم جي بجاءِ نائي کي حرام ڪم ۾ مبتلا ڪيو .

(23) ڏاڙهي ڪوڙائڻ جي ڪري الله تعاليٰ جي ڏنل سونهن کي قباحت ۾ تبديل ڪري ڇڏيو ۽ ”فَلْيُعَيِّرَنَّ خُلُقَ اللَّهِ جِي مطابق الله تعاليٰ کي ناراض ڪيائين اهو جدا گناه آهي .

(24) ڏاڙهي ڪوڙائڻ يا ڪٽرائڻ وارو گناه گهڻو ڪري نفسانيت ۽ شهوت جي گهڻائي جي ڪري ڪيو ٿو وڃي .

(25) ڏاڙهي صاف ڪري آئيني (آرسي) ۾ ڏسي ٿو ۽ ناجائز غير شرعي ۽ گناه واري ڪم کي پنهنجي ڀر ۾ سهڻو سمجهي ٿو، اهو به گناه آهي .

(26) ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارا گهڻو ڪري ڏاڙهي جي وارن کي برو ۽ حقير سمجهندا آهن، اهو به گناه آهي .

(27) ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارا گهڻو ڪري فطرت جي خلاف ڪم کي پسند ڪندا آهن چوٽه انبياء، اولياء، علماء، صلحاء، جا چهرا ڪائنات ۾ انتهائي خوبصورت ۽ فطري چهرا آهن .

(28) ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارو 24 ڪلاڪ ان گناه ۾ مبتلا رهندو آهي

(29) ڏاڙهي ڪوڙائڻ ۾ سنت رسول صلي الله عليه وسلم جو استهزاء ۽ بي توقيري لازم اچي ٿي، ان سان گڏوگڏ تمام سڀني نبين، ولين، صوفيا ۽ عالمن، صالحن جي استهزاء، توهين لازم ٿئي ٿي .

(30) ڪجهه زمانو اڳي پوري دنيا ۾ مجوسين کان سواءِ تقريباً سڀني مذهبن ۾ ڏاڙهي رکڻ جو رواج هيو، بعد ۾ هيءُ ڪافرن ۾ لازمي طريقو بڻجي ويو.

(31) ڏاڙهي ڪوڙائڻ سان شيطان خوش ٿئي ٿو، ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارو الله تعاليٰ جي دشمن کي خوش ڪرڻ جو ذريعو بڻجي ٿو.

(32) ڏاڙهي ڪوڙائڻ سان گهڻو ڪري شرم ۽ حياءُ نٿو رهي ان ڪري ڏاڙهي ڪوڙبنا روڪ توڪ جي ۽ بنا خوف خطري جي گناه ڪري سگهي ٿو.

(33) فقهاءِ ڪرام لکيو آهي ته ڏاڙهي ڪوڙائڻ واري جي شاهدي ناقابل اعتبار آهي .

(34) فقهاءِ ڪرام لکيو آهي ته نائي ڪنهن شخص جي ڏاڙهي ڪوڙي ورتي اتفاقاً ان جي ڏاڙهي جا وار نه نڪتا (نه جميا) يعني اهوشخص خسرو بڻجي ويو ته ان نائي تي ديت لازم ٿيندي يعني نائي يا حجم ان شخص کي جنهن جي ڏاڙهي جاوار ظاهر نه ٿيا 100 سو اٺ ديت ۾ لازمي ڏيندو.

(35) ڏاڙهي ڪوڙ آذان ۽ اقامت (تڪبير) کان محروم آهي، چوٽه ان جي آذان ۽ تڪبير چوڻ مڪروه آهي .

(36) ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارو امامت نٿو ڪرائي سگهي ڇو ته ان جي امامت مڪروه آهي .

(37) ڏاڙهي ڪوڙائيندڙ بغير ڪراحت جي نه نماز پڙهي سگهي ٿو نه جمعو پڙهي سگهي ٿو، نه عيد نماز پڙهي سگهي ٿو ڇو ته ڏاڙهي ڪوڙ فاسق آهي ۽ فاسق جون نمازون، تلاوتون ڪراهيت کان خالي نه آهن. معلوم ٿيو ته هيءُ ايترو وڏو ڏوهه آهي جنهن جو تدارڪ مشڪل آهي.

(38) ڏاڙهي ڪوڙڻ واري لاءِ حضور صلي الله عليه وسلم بد دعافرمائي آهي. حضور صلي الله عليه وسلم مدني دور ۾ مختلف ملڪن جي غيرمسلم بادشاهن کي اسلام جي دعوت لاءِ خط لکندا هئا، انهن خطن مان هڪ خط فارس جي بادشاه ڪسريٰ کي به لکي موڪليو هو. فارس جي بادشاه وٽ جڏهن حضور صلي الله عليه وسلم جن جو خط پهتو ته ان بدبخت انتهائي توهين واري انداز ۾ ان خط مبارڪ کي ڦاڙي ٽڪرا ٽڪرا ڪري اڇلائي ڇڏيو ۽ پنهنجي گورنر باذان کي جيڪو يمن جو حاڪم هيو لکيو ته ٻه مضبوط پهلو ان شخص هٿ ڪري حجاز (مديني) موڪل ته هن خط لکندڙ شخص کي گرفتار ڪري وٺي اچن. يمن جي حاڪم بادشاه جي حڪم جي تعميل ڪندي ٻه مضبوط ۽ طاقتور شخص مديني ڏانهن روانا ڪيا. ٻئي شخص حضور صلي الله عليه وسلم وٽ پهتا پر پنهنجن ڏاڙهيون ڪوڙيل ۽ مڇون ڇڏيل هيون. حضور صلي الله عليه وسلم وڌيڪ انهن جي طرف ڏسڻ پسند نه فرمايو ۽ ناراضگي جي انداز ۾ فرمايو: توهان لاءِ هلاڪت ۽ بربادي هجي توهان کي اهڙو حليو يا اهڙي شڪل بنائڻ جو ڪنهن حڪم ڏنو آهي؟ انهن جواب ڏنو ته اسان جي رب يعني ڪسريٰ بادشاه اسان کي اهڙي شڪل بنائڻ جو حڪم ڏنو آهي. جناب رسول ڪريم ﷺ ان جي هن جواب کان پوءِ فرمايو: منهنجي رب مون کي ڏاڙهي وڌائڻ ۽ مڇون ڪترائڻ جو حڪم ڏنو آهي.

جيڪي شخص ڏاڙهي ان لاءِ نٿا رکن جو ڏاڙهي ۾ انسان

بدصورت يا برونظر ايندو يا ڏاڙهي کان نفرت ڪندي ڏاڙهي ڪوڙڻ پسند ڪندا آهن ۽ ڏاڙهي ڪوڙڻ کي سنوسمجھندا آهن. ان جي لاءِ ڪفر جو خطرو آهي، سنت کان نفرت ڪفر آهي ۽ سنت سان بغاوت آهي ۽ گناھن تي دليري آهي، ڏاڙهي ڪوڙائڻ لڳاتار گناھ ڪبيرو آهي، ستل هجي يا نماز ۾ هجي يا تلاوت ۾ هجي ياروزي سان هجي يا حج ۽ طواف ۾ هجي، ڪعبت الله يا مسجد نبوي ۾ هجي. ان وقت به ان لاءِ اهو گناھ ڪبيرو لکيو وڃي ٿو، حٽانڪ مرڻ وقت به اهو گناھ ڪبيرو پاڻ سان گڏ قبر ۾ کنيو وڃي ٿو. آخر ۾ رب ڪريم جي در دعا آهي ته رب ڪريم سڀني مسلمانن کي ڏاڙهي رکڻ جي توفيق عطا فرمائي. آمين ثم آمين.

حرام خور جسم جنت ۾ نه ويندو

مولانا نعيم الله جمالي حيدرآباد

خطيب و امام بلال مسجد قاسم آباد حيدرآباد

حضرت ابوبڪر رضه کان روايت آهي ته حضور انور ﷺ جن فرمايو:

لا يدخل الجنة جسد غذي بالحرام. (المسند ابو يعليٰ 83)

ترجمو: جنهن جسم کي حرام غذا ڪرائي وئي، اهو جسم جنت ۾ داخل نه ٿيندو.

هڪ عيسائي قيديءَ جا انڪشافات

سلطان صلاح الدين ايوبي رحمة الله جو قول سون جي پاڻيءَ سان لکڻ جهڙو آهي

جيڪڏهن ڪنهن قوم کي تباه ڪرڻو هجي ته ان جي نوجوان نسل ۾ بي حياتي پيدا ڪيو

مولانا محمد صالح خليق

مدرسہ اشاعت القرآن والحديث منيٰ مسجد جامشورو ڦاٽڪ

هي اسلامي تاريخ جو اهم منظر آهي جڏهن جولائي 1187ع ۾ حطين جي ميدان ۾ صليبي حڪمرانن جي ستن ملڪن جي متحده (گڏيل) فوج کي جيڪا مڪي ۽ مديني تي قبضي ڪرڻ لاءِ آئي هئي ايوبي سپاهين عبرت ناک شڪست ڏيئي ڪري مڪه مڪرمه، مديني منوره ڏانهن بري نظرساڻ ڏسڻ جو بدلو وٺي ڇڏيو هو ان وقت اهي حطين کان 25 ميل پري عڪره علاقي تي حملو ڪرڻ وارا هئا. سلطان صلاح الدين ايوبي اهو فيصلو ڪيو هن ڪري هو عڪره صليبين (عيسائين) جو مڪه هيو سلطان صلاح الدين ايوبي ان کي فتح ڪري مسجد اقصيٰ جي بي حرمتيءَ جو انتقام وٺڻ چاهي پيو ٻئي نمبر تي بيت المقدس کان اڳ ۾ سلطان صلاح الدين ايوبي عڪره تي قبضو ان جي لاءِ ڪرڻ چاهي پيو تانه صليبين جا حوصلا پست ٿين ۽ جلدي هٿيار ڦٽا ڪن ان ڪري مضبوط دفاع هجڻ جي باوجود عڪره تي حملو ڪري ورتو 1187 عيسوي جولائي ۾ عڪره سلطان صلاح الدين ايوبي

جي قبضي ۾ اچي چڪو هو ان جنگ ۾ صليبي انتليجنس جو سربراھ ھرمين مسلمان فوج ھٿان گرفتار ٿي ويو جنھن فرار ٿيڻ جي وڏي ڪوشش ڪئي ليڪن ان جي باوجود ان کي مسلمانن جي ڪمانڊر گرفتار ڪري ورتو صليبي انتليجنس جي سربراھ گرفتاريءَ وقت ايوب جي ڪمانڊر کي وڏيون لالچون ڏنيون يعني خوبصورت جوان چوڪريون ڏيرسارو سون ڏيڻ جي آڇ ڪئي ۽ ٻيون به ڪوڙ ساريون پيشڪشون ڪيون ليڪن سلطان صلاح الدين ايوب جي ڪمانڊر سڀ جون سڀ آڇون رد ڪري ڇڏيون صليبي ھرمين کي جڏھن سلطان صلاح الدين ايوب جي سامھون پيش ڪيو ويو ان وقت ھرمين ان مسلمان ڪمانڊر کي خراج تحسین پيش ڪندي صلاح الدين ايوب کي چيو سلطان معظم جيڪڏھن توهان جا سڀئي فوجي اھڙي ڪردار جا مالڪ آھن جنھن مون کي گرفتار ڪري آندو آھي تہ آئون توهان کي يقين سان چوان ٿو تہ توهان کي وڏي ۾ وڏي فوج به شڪست نٿي ڏئي سگھي منھنجي نظر انساني فطرت جي ڪمزورين تي ھوندي آھي. مان به توهان جي خلاف اھو ئي ھٿيار استعمال ڪيم، منھنجو تجربو آھي جڏھن به اھي ڪمزوريون ڪنھن جرنيل ۾ پيدا ٿي وينديون آھن، ياپيدا ڪيون وينديون آھن تہ پوءِ شڪست ان جي مقدر ٻڌجي ويندي آھي. مان جيترا به توهان جي فوج ۾ غدار پيدا ڪيم انھن ۾ سڀ کان اڳ ۾ اھڙيون ڪمزوريون پيدا ڪيم، حڪومت ڪرڻ جون شوبھ انسان کي تباه ڪندو آھي، سلطان معظم توهان جي جاسوسيءَ جو نظام تمام ڪارائتو

آهي ۽ بهترين آهي توهان صحيح وقت تي ۽ صحيح مقام تي نشانو هئوڻا، آئون توهان کي حقيقت ٻڌائڻ چاهيان ٿو ته هي سسٽم صرف توهان جي زندگيءَ تائين آهي، اسان هتي جيڪوبج پوکيو آهي اهوزائع کون ٿيندو، توهان پاڻ ايمان وارا آهيو، ان جي ڪري توهان بي دين قوتن کي دٻائي رکيو آهي، ليڪن آئون توهان کي چٽو ڪليوچوان ٿو ته اسان توهان جي اميرن جي دلين ۾ حڪومت، دولت، لذت ۽ عورتن جو نشو پري ڇڏيو آهي، توهان جا جانشين ان نشي کي ختم کون ڪري سگهندا بلڪه منهنجا جانشين (پوئلڳ) ان نشي کي وڌائيندا رهندا سلطان معظم هي جنگ جيڪا اسان وڙهي رهيا آهيون، هي جنگ منهنجي ۽ توهان جي جنگ نه آهي، اسان ٻن بادشاهن جي نه آهي، هي جنگ ڪليسا ۽ ڪعبت الله جي آهي جيڪا اسان جي مرڻ کان پوءِ به جاري رهندي هاڻ اسان ميدان ۾ جنگ نٿا ڪري سگهون، اسان ڪوبه ملڪ فتح نه ڪنداسين هاڻ اسان مسلمانن جي دل ۽ دماغ کي فتح ڪنداسين. اسان مسلمانن جي مذهبي عقيدن جو محاصر و (گهيراء) ڪنداسين اسان جون عورتون اسان جي دولت اسان جي تهذيب جي چمڪ ۽ ڪشش جنهن کي توهان بي حياتي چوندا آهيو اسلام جي ديوارن (پتين) ۾ ڌار (شڪاف) وجهنديون پوءِ مسلمان پنهنجي تهذيب کان نفرت ڪندا، يورپ جي طريقن سان محبت ڪندا، اهو منظر آئون ته نه ڏسندس ليڪن اسان جاروح ضرور ڏسندا، سلطان صلاح الدين جرمن نژاد هرمن جي ڳالهه کي وڏي غور سان ٻڌندو رهيو. هرمن چوي

پيوسلطان معظم ڇا توهان کي معلوم آهي؟ صرف ان لاءِ پوري دنيا جا مسلمان هن خطي جي طرف منهن ڪري عبادت ڪندا آهن ۽ هتي مسلمانن جو ڪعبت الله آهي، اسان مسلمانن جي مرڪز کي اسلامي تهذيب جي لحاظ سان ختم ڪنداسين. اڄ ته توهان بيت المقدس اسان جي قبضي مان آزاد ڪرائي ويندا ۽ پنهنجي قبضي ۾ آڻي ويندا. ليڪن جڏهن توهان هن دنيا مان هليا ويندا مسجد اقصيٰ وري اسان جي قبضي ۾ اسان جي عبادت گاه ٿيندي جيڪا پيشن گوئي ڪري رهيو آهيا. پنهنجي قوم جي فطرت کي ۽ توهان جي قوم جي فطرت کي غور سان ڏسي رهيو آهيا، اسان توهان جي قوم کي رياستن ۾ ۽ ملڪن کي تقسيم ڪري انهن کي هڪ ٻئي جو دشمن بڻائينداسين ۽ فلسطين جونالو ۽ نشان نه رهندو. يهودين توهان جي چوڪرن ۽ چوڪرين ۾ لذت پرستيءَ جو بچ پوکي ڇڏيو آهي ۽ پوکي رهيا آهن، هاڻ انهن مسلمانن مان ڪوبه صلاح الدين ايوبي کون پيدا ٿيندو نه نورالدين زنگي پيدا ٿيندو، هاڻ لذت پرست ۽ مفاد پرست ٿي پيدا ٿيندا، انهن انڪشافات مان اسان کي سبق حاصل ڪرڻ گهرجي ۽ اسان کي سوچڻ، سمجهڻ گهرجي ڇا هي سڀ ڳالهيون اڄ سچ ثابت ڪون ٿي رهيون آهن؟ هاڻ به وقت آهي اسان پنهنجو احتساب ڪري سڌي رستي تي اچون ۽ پنهنجي اولاد جي ۽ پنهنجي آخرت کي ٺاهيون آخر ۾ رب ڪريم جي در دعا آهي ته رب ڪريم پنهنجي فضل ۽ مهربانيءَ سان اسان سڀني مسلمانن کي انهن سازشن کان بچائي. آمين ثم آمين.

عورتن کي سڀ کان وڌيڪ تحفظ عزت ۽ احترام اسلام ڏنو آهي

آئون ان کان متاثر مسلمان ٿي آهيان
اسلام قبول ڪندڙ محترم عائشه کان انترويو

حافظ سعيد احمد شيخ

سيڪريٽري اطلاعات رهبر شريعت حيدرآباد

اخبارن ۽ رسالن مان معلوم ٿئي ٿو ته اسلام جي سچائي کان متاثر ٿي اسلام قبول ڪرڻ وارن ۾ روزانو وڌارو ٿي رهيو آهي ۽ انهن ۾ عورتن جو ڳاڙهو تمام گهڻو آهي جڏهن ته اسلام جي خلاف مغربي پرڳڻن، ايجنسيون پوري طرح ڪوشش ڪري رهيون آهن ته ماڻهن جي دلن ۾ اسلام جي خلاف نفرت ويهاري وڃي ۽ ماڻهن کي اسلام کان پري رکيو وڃي ليڪن انهن حالتن جي باوجود ماڻهو اسلام جو مطالعو ڪري بي اختيار چون ٿا ته اهو ئي دين آهي ۽ اهو ئي دين حق آهي ۽ اهو ئي حال عورتن جو آهي ته جڏهن ڪابه عورت اسلام جو مطالعو ڪري ٿي ته اها به بي اختيار چئي ٿي ته اسلام سچو مذهب آهي ۽ اسلام عورتن کي عزت، احترام ۽ اهو مرتبو ڏنو آهي جيڪو ٻئي ڪنهن مذهب کون ڏنو آهي.

ڏٺو ويو آهي ته اسلام قبول ڪندڙن ۾ عورتن جو تعداد تمام گهڻو آهي ۽ اسلام قبول ڪندڙن عورتن جي تاثرات مان صاف صاف ظاهر ٿئي ٿو ته مغربي تهذيب پوري طرح بيڪار ٿي وئي آهي اتي انساني زندگيءَ جو مفهوم ڪون آهي جتي ماڻهو جانورن وانگر پنهنجي خواهشن کي پورو ڪرڻ لاءِ زندگي

گذاري رهيا آهن، اتي زندگيءَ جو مفهوم نفساني خواهشن کي پورو ڪرڻ کان سواءِ ڪجهه به نه آهي، ان جي مقابلي ۾ اسلام جتي آخرت جو پروگرام ڏنو جيڪو سڀني برائن جي لاءِ رڪاوٽ بڻجي وڃي ٿو. هن مضمون ۾ هڪ عيسائي عورت جي اسلام قبول ڪرڻ جو واقعو آهي جنهن عورتن جي باري ۾ اسلام جي بهترين تعليم کان متاثر ٿي مسلمان ٿي آهي.

اٽليءَ ۾ ڪيٿولڪ تحريڪ جي اڳوڻي رهنماءِ اريڪا (عائشه) کان انٽرويو

سوال: توهان جي اسلام قبول ڪرڻ جا سبب ڪهڙا آهن؟
 جواب: آئون پنهنجي عيسائي ڪيٿولڪ تحريڪ جي ممبر هيس منهنجي مصروفيت ٻارن جي تعليم هئي ۽ آئون انهن کي عيسائي دين جي تعليم ڏيندي هيس، ان جي ڪري دين جي سلسلي ۾ پنهنجي مذهب تي سختيءَ سان عمل ڪندي هيس ۽ عيسائيت جي تعليم کان چڱي طرح واقف هيس، دين مسيح سان تعلق هجڻ جي ڪري مون کي ڪڏهن ڪڏهن اهڙن مسئلن سا منهن ڏيڻو پوندو هيو، جنهن جي جواب مان منهنجي دل مطمئن نه ٿيندي هئي، جيئن عقيدتي جي باري منهنجي دل ۾ مختلف سوال اٿندا هيا جنهن جي باري ۾ آئون پنهنجو پاڻ کي به مطمئن نه ڪري سگهندي هيس ۽ مون کي اها ڳالهه تمام گهڻي عجيب لڳندي هئي ته حضرت عيسيٰ عليه السلام انسان به آهي ۽ الله تعاليٰ جو پٽ به آهي ۽ اها به ڳالهه مون کي عجيب لڳندي هئي ته خدا هڪ به آهي ۽ (تي) به آهن؟

۽ هيءُ ڳالهه به مون کي عجيب لڳندي هئي ته حضرت عيسيٰ عليه السلام الله جو پٽ به آهي ان کي قاسمي به ڏني وئي، يعني خدا جي پٽ کي قاسمي ڏني وئي ۽ نعوذ بالله خدا پنهنجي

پٽ کي بچائي نه سگهيو. يعني نعوذبالله الله به آهي ۽ ڪمزور به آهي جو پنهنجي پٽ کي به بچائي نه سگهيو جو ان کي قاسي اچي وئي. اسان کي چيو ويندو هيو ته اهڙن ڳالهين تي بحث مباحثي کان سواءِ توهان جو ايمان آڻڻ ضروري آهي، پوءِ آئون هميشه ڪليساجي دعاجي طريقي کان مطمئن نه ٿيس اسين واسطي سان دعا ڪندا هياسين حقيقت ۾ الله تعاليٰ کان دعا نه گهرندا هياسين.

سوال ڇا اهي آهي معاملها هيا جنهن توهان کي ٻئي دين جي ڳولا جي ضرورت پئي؟

جواب: جڏهن به مون غور ۽ فڪر ڪيو ته مون کي تحقيق کي ضرورت پئي، هڪ ڏينهن شاگردن جي سامهون انهن شڪلن ۽ مورتن جو جيڪي اسان اڄ ڪالهه هلن ٿيون ۽ انهن جي پوجا ڪئي ٿي وڃي انڪار ڪري وينيس، مون چيو اسان انهن مورتن جي عبادت ڪيون ٿا، اسان کي عبادت صرف ۽ صرف پنهنجي رب جي ڪرڻ گهرجي جنهن اسان کي ۽ پوري ڪائنات کي پيدا ڪيو آهي، منهنجي ان جواب تي ڪليسا جا ذميدار ڪاوڙ جي پيا.

سوال: پوءِ توهان تعليم ڇا جي ڇڏي؟

جواب: منهنجي اندر ۾ شڪن، شبن جو وڌارو ٿيندو ويو ۽ منهنجو اهو بنيادي حق هيو ته آئون عقل جو استعمال ڪريان (عقلمندي ۽ هوشاريءَ کان ڪم وٺان ۽ چڱي طرح غور ۽ فڪر ڪريان) ۽ ان کان مون کي ڪوبه روڪي ڪون ٿوسگهي، ڪنهن کي به اهو حق نه آهي ته مون کي غور ۽ فڪر ڪرڻ کان روڪي. آخرڪار ڪليسا ۾ مون کي ماڻهن چيو ته ”اسان وٽ دين ۾ ڪنهن کي مجبور ڪرڻ ۽ ڏاڍڪرڻ ڪون آهي، ۽ انهن منهنجي فڪري آزديءَ خيال ڪيو.

سوال: اسلام کان توهان کي ڪهڙي واقفيت ٿي؟
جواب: تعيم ڇڏڻ کان پوءِ آئون مسلسل پريشانن ۾ رهيس آخر
ائين ٿيو جو تيونس جي هڪ شخص سان منهنجي ملاقات ٿي ۽
اڳتي هلي ان سان منهنجو نڪاح ٿيو، ان مونکي اطالوي زبان
۾ قرآن مجيد جو ترجمو ڏنو ۽ ڪجهه ٻيا ڪتاب جيڪي اسلام
جي باري ۾ هيا مون کي ڏنا ۽ مون اسلام جي باري ۾
مطالعو شروع ڪيو.

سوال: قرآن مجيد ۽ اسلامي ڪتابن جي مطالعي مان توهان کي
ڇا مليو (ڇامحسوس ڪيو)؟

جواب: صحيح توحيد ۽ اڪيلي الله جو تصور جنهن جي مون
کي ڳولا هئي ۽ عبادت جو طريقو ته اڪيلي الله جي عبادت
ڪيئن ڪرڻ گهرجي (مون کي اهو سڀ ڪجهه قرآن مان ملي
ويو) مون قرآن پاڪ جو تمام گهراڻي سان مطالعو ڪيو،
ايستائين جو منهنجي دل ۾ اسلام جي روشني اچي وئي ۽
آخرڪار مون 27 سالن جي عمر ۾ پنهنجي اباڻي وطن اٽليءَ ۾
اسلام کي قبول ڪري ورتو، ۽ اسلام قبول ڪرڻ کان پوءِ
منهنجو نالو عائشه رکيو ويو.

سوال: ڇا توهان تيونسي شخص سان شادي ڪرڻ جي لاءِ اسلام
آندو؟

جواب: ڪڏهن به نه اهڙي قسم جو آئون سوچي به نٿي سگهان
جڏهن ته مسلمان سان شادي اسلام قبول ڪرڻ جي ڪري ڪئي
آهي نه ان جي ابتڙ. اسلام کان واقفيت ڪرڻ جي سلسلي ۾
منهنجي مڙس منهنجي مدد ڪئي. اسلام کان واقفيت حاصل
ڪرڻ ۽ ان کي سمجهڻ ۾ مون کي پنهنجي مطالعي تي اعتماد
آهي ۽ اهو سڀ ڪجهه الله تعاليٰ جي منهنجي مٿان مهرباني

آهي جنهن اسلام کي منهنجي مٿان کوليو ۽ مون کي صحيح رستو ڏيکاريو.

سوال: توهان قرآن مجيد ۾ عورتن جي باري ۾ ڏٺو؟
جواب: مون قرآن پاڪ ۾ عورت کي تمام گهڻون احترام ۽ عزت ڏني (قرآن پاڪ عورتن کي تمام وڏو مقام ڏنو آهي) ۽ عورتن کي معاشري ۾ هڪ وڏو ڪردار ڏنو آهي ۽ اولاد جي تربيت جي باري ان کي ڦاٽائون تربيت وارول ڏنو آهي ۽ خاندان ٺاهڻ ۾ ان کي مردجو پائيوار ٺاهيو ويو آهي.

سوال: هلندڙ دور ۾ مغرب جي عورت جي ڪردار جي باري ۾ توهان جو رايو ڪهڙو آهي؟

جواب: مغربي ملڪن ۾ عورت جو سٺو ڪردار صفا ختم ٿي ويو آهي مغربي معاشري عورت کي صرف هڪ ئي طريقي سان ڏنو آهي ته خانداني اقتصادي حالت کي صحيح ڪرڻ لاءِ ڪم ڪري. جيستائين ان جي اولاد جي تربيت ڪردار جو تعلق آهي ته اهو فوت ٿي ويو آهي، پورو ڏينهن اها گهرڪان ٻاهر رهندي آهي ۽ معاشري ٺاهڻ ۾ ان جو ڪوبه ڪردار ڪون آهي ان جي ذميداري صرف ۽ صرف اقتصادي ترقي حاصل ڪرڻ آهي، حالانڪ الله رب العزت عورت کي معاشري جي ٺاهڻ ۾ اهم ڪردار ڏنو آهي.

سوال: تيونس ۾ توهان مسلمان عورت کي ڪيئن ڏٺو؟
جواب: مون کي مسلمان عورتن جي حالتن تي افسوس آهي ۽ اسلام جي تعليم تي عمل ڪندڙ نه آهن، انهن قرآن پاڪ جي تعليم کي پني ڏئي ڇڏي آهي، قرآن پاڪ جي احڪامن تي بحث مباحثي جي ڪابه گنجائش ڪان آهي، جيستائين عورت جي آزاديءَ جي تصور جو سوال آهي ته اها اڳهاڙي نڪري ته

مون وٽ اها صحيح نه آهي، آئون چوان ٿي ته عورت جي آزادي الله تعاليٰ جي ٻڌايل احڪامن ۾ آهي، جيڪڏهن معاشرو پنهنجو پاڻ کي قرآن پاڪ جي تعليم جي مطابق ٺاهي ته عورتن جون زندگيون برڪت واريون ٿي وڃن ۽ عورتن جون حالتون صحيح ٿي وڃن.

سوال: توهان انهن ماڻهن (تيونسي معاشري) اسلام جي خلاف عمل ڪندي ڏٺو ليڪن پوءِ به اسلام هڪ بهترين مذهب جي طوتي توهان جي دل ۾ باقي رهيو؟

جواب: ان ۾ اسلام جو ڪهڙو قصور آهي، مثال جي طوتي منهنجو مڙس مون سان ڪا به نا انصافي ڪري ته ان سان اسلام ڪهڙو واسطو آهي، اها ان جي غلطي آهي، اسلام جي تعليم کلي ۽ واضح آهي، اسان فرشتن وانگر نه آهيون جو اسان کان غلطيون نه ٿينديون ليڪن اسان جي لاءِ ضروري آهي ته اسان ڪوشش ڪيون ته غلطين کان بچي وڃون ۽ جيڪڏهن اسان کان غلطي ٿي وڃي ته جلدي کان جلدي اسان الله تعاليٰ کان غلطين جي معافي وٺون، توبه استغفار ڪيون.

سوال: اسلام جي دعوت باري ۾ توهان جو ڇا خيال آهي؟ توهان اٽليءَ وارن کي اسلام جي دعوت ڏيڻ پسند ڪندين؟

جواب: آئون خاص طور تي اٽلي وارن کي بنا ڪنهن بحث مباحثي جي اسلام جي دعوت ڏينديس، ان جي لاءِ ته اهي منهنجي لباس کي ڏسندا آهن جنهن تي مون کي فخر آهي ۽ جنهن ۾ آئون پنهنجي عزت سمجهندي آهيان، اهي منهنجي لباس تي تعجب ڪندا آهن ۽ مون کان پڇا ڪندا آهن ته تون اهڙو لباس ڇا ڪري پائين ٿي؟ تون پنهنجو لباس ڇا ڪري نٿي پائين؟ ۽ اسلام ڪهڙو مذهب آهي؟ آئون ڪنهن به شخص

کي قرآن پاڪ ڏيڻ ۾ ان جي لاءِ خوف محسوس ڪندي آهيان ته ڪٿي ائين قرآن پاڪ جي بي ادبي وارو سلوڪ نه ڪري، جنهن وقت مون کي يقين ٿي ويندو آهي ته اهو (قرآن پاڪ جي ذريعي) اسلام جي واقفيت حاصل ڪرڻ گهري ٿو ته آئون ان کي قرآن پاڪ تحفو ڏينديس، آئون هڪ نوجوان چوڪريءَ سان مليس جنهن کي آئون پهريان عيسائيت جي تعليم ڏيندي هيس ان مون کان سوال ڪيو ته هيءُ نئون دين آهي ڇا؟ (ان کان توهان کي معلوم هجڻ گهرجي ته مغرب وارن پنهنجي قوم کي اسلام کان ڪيتري قدر پري رکيو آهي ته اسلام جي واقفيت ئي نه آهي، پوءِ ان ۾ خود مسلمانن جي لاءِ تمام وڏي ڏک جي ڳالهه آهي ته اسلام جي دعوت کي عام ڪرڻ لاءِ تمام وڏيون ڪوتاهيون ڪيون آهن نه ته اسلام هڪ اهڙو دين آهي جو جيڪڏهن اڄ اسلام جي دعوت کي صحيح طريقي سان ڏنو وڃي ته اسلام پوري دنيا ۾ عام هجي ها) مون ان چوڪريءَ کي چيو ته اسلام ڪو نئون مذهب نه آهي هيءُ اهوئي اسلام آهي جيڪو حضرت عيسيٰ عليه السلام آندو هيو ۽ مسلمان اڃا تائين مسلمان نٿو ٿي سگهي جيستائين حضرت عيسيٰ عليه السلام کي سچو نبي نه مڃي ۽ ان تي نازل ٿيل ڪتاب تي ايمان نه آڻي، باقي اسان جي آخري نبي حضرت محمد ﷺ جي نبوت جو ذڪر خود حضرت عيسيٰ عليه السلام تي نازل ٿيل ڪتاب ۾ موجود آهي ۽ حضرت عيسيٰ عليه السلام پنهنجي قوم کي اهو چيو هيو ته آخري نبي حضرت محمد ﷺ ايندو ۽ توهان ان تي ايمان به آڻجو ۽ ان جي مدد به ڪجو ۽ حضرت عيسيٰ عليه السلام تي نازل ٿيل ڪتاب ۾ ماڻهن ردو بدل ڪري ڇڏيو آهي ۽ مون ان کي چيو ته ڪائنات جي باري ۾

جيڪي به سوال آهن مون ان کي قرآن پاڪ مان حاصل ڪيو آهي آئون تون کي قرآن پاڪ جي باري ڳالهه ٻوله ڪرڻ جي دعوت ڏيان ٿي، جيئن اسان جي اسلام جي باري ڳالهه ٻوله لڳاتار هلي پئي ۽ اها اسلام جي تمام ويجهو اچي وئي آهي، الله تعاليٰ کان سوال ٿي ڪيان الله ڪريم ان کي اسلام قبول ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي آمين ثم آمين.

سوال: منهنجي ڀيڻ عائشه ڇاتون مسلمانن کي ڪجهه نصيحت ڪندين؟

جواب: آئون هر ان مسلمان عورت کي پسند ڪندي آهيان جيڪا پنهنجي دين تي فخر ڪري ۽ الله تعاليٰ جي حڪمن تي سختيءَ سان عمل ڪري ۽ مسلمان عورتن کي پيغام ڏيڻ ٿي چاهيان ته اي مسلمان عورتون! توهان بيڪار نه آهيو قرآن پاڪ جي صورت ۾ توهان وٽ جيڪا شيءِ آهي جيڪڏهن يورپ جون عورتون ۽ نوجوان ان کان واقف ٿي وڃن ته اهي توهان کان ان کي وٺڻ لاءِ جنگ ڪرڻ تي اچي وڃن.

الله تعاليٰ وٽ سڀ ڪا ٻرو ماڻهو

مولانا زين العابدين ڀٽو پريالوءِ

حضرت عائشه کان روايت آهي ته حضور انور ﷺ جن فرمايو:

إِنَّ أَبْغَضَ الرِّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَكْثَرُ خَصْمًا (صحيح البخاري: 2457)

ترجمو: بيشڪ الله تعاليٰ وٽ سڀ کان وڌيڪ مبعوض ماڻهو اهو آهي جيڪو سدائين ماڻهن سان جهيڙا جهڳڙا ڪندو رهي ٿو.

وظائف :

حضرت مولانا مسعود احمد سومرو مدظلہ العالیہ لاڙڪاڻو

هن کي گهڻي کان گهڻو پڙهڻ گهرجي،
»سيد الاستغفار

: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ
ووعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ
عَلَيَّ ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي ، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ . مَنْ
قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ مُوقِنًا بِهَا ، فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ ، فَهُوَ مِنْ
أَهْلِ الْجَنَّةِ ، وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ
فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ »

مولانا علي گل جمالي مدينه مسجد دستگير كالوني حيدرآباد

هر قسم جي حاجت:

جيڪو شخص فجر جي نماز کان پوءِ (555) دفعا هي اسم پاڪ
(يا رَحْمَنُ الدُّنْيَا وَرِيحَمُهَا) پڙهندو ان جي هر حاجت پوري ٿيندي.

هر ضرورت:

جيڪو شخص (يا رَحْمَنُ الدُّنْيَا وَرِيحَمُهَا) 41 دفعا پڙهندو
ته ان جي ضرورت غيب جي خزاني مان الله تعاليٰ پوري ڪندو.
دل جي نرمي:

جيڪو شخص روزانه هڪ سئو دفعا هي اسم اعظم
پڙهندو ته ان جي دل ۾ نرمائپ ۽ شفقت پيدا ٿيندي يعني هي
اسم دل جي سختي جو علاج پڻ آهي.

اڻ وڻندڙ واقعو:

جنهن شخص کي ڪنهن اڻ وڻندڙ واقعي جو انديشو هجي ته اهو يا رحمٰن يا رحيم تمام گهڻو پڙهي ان شاء الله اهو محفوظ رهندو.

اَلْمَلِكُ

يعني: حقيقي بادشاهه

هي اسم جلالِي آهي (عدد 90)

ملڪ ان ذات کي چئبو آهي جيڪا پنهنجي ذات ۽ صفات ۾ هر موجود ۽ غير موجود شيءِ کان بي نياز هجي ۽ هر موجود شيءِ ان جي محتاج هجي، بلڪه ڪابه شيءِ پنهنجي ذات ۽ صفات ۾ پنهنجي وجود ۾ بقا ۾ مطلب ڪنهن به لحاظ کان ان کان بي پرده نه هجي هر موجود شيءِ جو وجود ان جي طرفان ئي آهي.

حقيقي بادشاهه ته الله تعاليٰ ئي آهي هر شيءِ ان جي ڪنٽرول قدرت ۽ قبضي ۾ آهي، ڪنهن کي وجود ڏيڻ ختم ڪرڻ، جيارڻ، مارڻ، ڪجهه نه ڏيڻ ۽ گهڻو ڏيڻ، ٿورو ڏيڻ ان جي ئي اختيار ۾ آهي، هو هر شيءِ کان بي نياز آهي، اهڙو بادشاهه آهي جو سندس حڪم کي ڪوبه رد نه ٿو ڪري سگهي.

مَلِكٌ ۽ مَالِكٌ ۾ فرق:

الله تعاليٰ جي نالن سڳورن ۾ هڪڙو نالو مالڪ الملڪ به آهي، جنهن جي وضاحت ان نالي جي تشريح ۾ ايندي، هتي اسان کي ملڪ ۽ مالڪ ۾ فرق واضح ڪرڻو آهي.

ملڪ جو لفظ پنهنجي معنيٰ ۽ وسيعت (ڪشادگي) رکي ٿو ڇاڪاڻ ته ڪو شخص ڪنهن زمين جي ٽڪري جو مالڪ ته ٿي سگهي ٿو پر ان ۾ پر ان تي حڪمران نه ٿو ٿي سگهي

البت ملڪ جي لاءِ حڪمرانيءَ جي وصف جو هجڻ ضروري آهي، جيتوڻيڪ هو ان زمين جي ٽڪري تي مالڪاڻو حق نه به رکندو هجي.

خاصيتون

دل جي روشنيءَ لاءِ:

جيڪو شخص بغير ڪنهن وقفي جي مسج لڙڻ مهل هي اسم يامَلِكُ سڻو دفعا پڙهندو ته ان جي دل روشن ٿيندي.

شاهوڪاريءَ لاءِ:

جيڪو شخص صبح جي نماز کان پوءِ 120 دفعا هي (يامَلِكُ) پڙهندو ته الله تعاليٰ ان کي شاهوڪار ڪري ڇڏيندو.

مان ۽ مرتبو:

جيڪو شخص هر وقت (يامَلِكُ) پڙهندو رهندو ته الله تعاليٰ ان جي مان ۽ مرتبي ۾ واڌارو ڪندو.

مراد ملي ويندي:

جيڪو شخص سڄ اڀرڻ وقت (30000 دفعا) هي اسم پڙهندو ۽ جيڪا به مراد گهرندو ان کي ملي ويندس.

عهدو برقرار:

جيڪڏهن بادشاهه يا عهدي وارو ڪو شخص (الملك القدوس) پڙهندو رهندو ته الله تعاليٰ ان کي سندس عهدي تي قائم رکندو.

جيڪو شخص (الملك القدوس السلام) جو ورد ڪندو رهندو ته ان جون زنانہ / مردانہ بيماريون ۽ وسوسا وغيره ختم ٿي ويندا ذهني تينشن ۽ پريشانيءَ کان هڪ تسبيح پڙهي وينديت ه تمام گهڻو فائدو ٿيندو.

عورت مذهب جي آئيني ۾ قسط 3:

مفتي نعيم الله هاليجوي

دين اسلام ۾ عورت:

اسلام هڪ عظيم مذهب آهي، جيڪو حقوق الله سان گڏوگڏ حقوق العباد (يعني ٻانهن جاحق) جي ادا ڪرڻ جو حڪم ۽ تلقين ڪري ٿو ۽ انهيءَ ڪري تلقين ڪري ٿو جو انهيءَ مذهب ۾ عورت کي هڪ اعليٰ مقام حاصل آهي، عورت چاهي ماءُ هجي، يا پيڻ هجي، يا زال هجي، يا ڌيءُ هجي. انهن سڀني کي پنهنجي حيثيت جي لحاظ اسلام ۾ بلند مقام ۽ مرتبو ڏنو ويو آهي.

اسلام ۾ عورت مذهبي سماجي ۽ قومي ذميوارين ۾ مرد جي برابر تصور ڪئي وئي آهي. اسلام ۾ ڪنهن به عورت کي ان جو وڏو ۽ سرپرست ڪنهن سان شادي ڪرڻ تي مجبور نٿو ڪري سگهي. البت ان کي شادي ڪرڻ جو مشورو ڏئي سگهي ۽ اسلام ۾ هر عورت کي پنهنجي مال ۽ دولت ۾ مڪمل اختيار آهي. اها جڏهن به چاهي خرچ ڪري سگهي ٿي. حالانڪ اسلام کان سواءِ ٻين مذهبن ۾ ائين نه آهي. اسلام ۾ وراثت جي معاملي ۾ عورت ڌيءُ جي حيثيت سان پنهنجي ڀاءُ کان گهٽ حصي جي حقدار آهي، يعني ڀاءُ کي ٻه حصا ملندا ته پيڻ کي هڪ حصو ملندو ۽ چوڪريءَ جي جنهن جڳهه تي شادي ٿيندي ته ان جو مڙس پنهنجا ٻه حصا پاڻ سان آڻيندو ته ڄڻ ان جا ٽي (3) حصا ٿي ويندا ۽ اهڙي طرح ڀاءُ جي جنهن گهر ۽ فيمليءَ ۾ شادي ٿيندي ته ان جي زال به هڪ حصو آڻيندي ته انهن جا به ٽي (3) حصا ٿي ويندا.

عورت کي فيمليءَ جو اخت:

اسلام کان اڳ عورت کي پنهنجي ذات جي باري ۾ ڪنهن به قسم فيصلي ڪرڻ جو اختيار نه هو، پر اسلام عورت کي اهو اختيار ڏنو، جيئن بخاري شريف ۾ حديث آهي ته جيڪڏهن پيءُ پنهنجي بالغ ڌيءُ جو نڪاح ان جي اجازت کان سواءِ ڪرايو ته اهو نڪاح جائز نه آهي.

ارشاد نبوي آهي ته: عَنْ خَنْسَاءِ بِنْتِ خِدَامِ الْأَنْصَارِيَِّّةِ أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ ثَيِّبٌ فَكَرِهَتْ ذَلِكَ فَجَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لَهُ فَزَوَّجَهَا أَنْ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ ثَيِّبٌ، فَكَرِهَتْ ذَلِكَ، فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَزَوَّجَهَا. (بخاري شريف كتاب الحج). حضرت خنسَاء بنت خدام انصاريء کان روایت آهي ته ان جي پيءُ ان جو نکاح ڪرائي ڇڏيو هو ۽ اها تنبيہ (يعني بالغ) هئي ۽ ان کي اهو نکاح قبول ۽ منظور ڪون هو تنهن ڪري اها پاڻ سڳورن ﷺ جي خدمت ۾ حاضر ٿي ته پاڻ ڪريمن ﷺ جن ان جي نکاح کي ناجائز (باطل) قرار ڏئي ڇڏيو.

عورتن سان ڀلائي ڪرڻ جو حڪم:

اسلام عورت سان چڱائي ۽ ڀلائي ڪرڻ جو حڪم ڪري ٿو ۽ پاڻ ڪريمن ﷺ جن عورتن سان ڀلائي ڪرڻ جي وصيت ڪرڻ فرمائي آهي: ارشاد نبوي ﷺ آهي:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "مَنْ كَانَ يَوْمًا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِي ذَا جَارَةٍ، وَاسْتَوْصَا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا، فَإِنَّهُنَّ خَلْقٌ مِنْ ضَلَعٍ، وَإِنْ أَعْوَجَ شَيْءٌ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ، فَإِنْ ذَهَبَتْ تَقِيْمُهُ كَسَرَتْهُ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ، فَاسْتَوْصَا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا

(بخاري شريف جلد ٻيو) حضرت ابوهريرة رضي الله عنه کان روایت آهي ته پاڻ ڪريمن ﷺ جن فرمايو ته جيڪو شخص الله تي ۽ آخرت جي ڏينهن تي ايمان رکي ٿو ته پوءِ اهو پاڙي وارن کي تڪليف نه ڏئي ۽ آئون توهان کي عورتن جي باري ۾ ڀلائي ڪرڻ جي وصيت ڪريان ٿو. ٻئي جڳهه تي ارشاد نبوي ﷺ آهي:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا وَخَيْرًا كُمْ خَيْرًا كُمْ لِنِسَائِهِمْ». رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا

حَدِيثُ حَسَنٍ صَحِيحٌ وَرَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ إِلَى قَوْلِهِ «خُلِقَ» (رياض الصالحين باب الوحية بالنساء صفحو 149)

حضرت ابوهريره رضي الله عنه رضي الله عنه کان روایت آهي پاڻ ڪريم ﷺ جن ارشاد فرمايو: سڀ کان ڪامل مؤمن اهو شخص آهي جنهن جا اخلاق سڀني کان سٺا هجن ۽ توهان مان بهترين انسان آهي آهڻ جيڪي پنهنجن عورتن جي باري ۾ سٺا هجن .

اسلام ۾ عورت کي دنيا جو بهترين سامان چيو ويو آهي .
پاڻ ڪريم ﷺ جن نيڪ ۽ صالح عورت کي دنيا جو بهترين ۽ قيمتي سامان قرار ڏنو آهي . ارشاد نبوي آهي:

"عن عبد الله بن عمرو أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: " الدنيا متاع، وخير متاع الدنيا المرأة الصالحة". (رياض الصالحين باب الوصية بالنساء صفحو 149+150) ترجمو: حضرت عبدالله بن عمرو بن عاص رضي الله عنه کان روایت آهي پاڻ ڪريم ﷺ جن فرمايو ته دنيا سامان آهي ۽ دنيا جو بهترين نيڪ عورت آهي اسلام ۾ عورت سان سهڻي سلوڪ ڪرڻ جي تاڪيد ڪئي وئي آهي. نيڪ عورت دنيا جو بهترين سامان آهي، يعني جنهن ماڻهو جي گهر واري نيڪ آهي ان جي لاءِ اها دنيا ۾ عزت ۽ آخرت ۾ بخشش جو سامان آهي.

اسلام عورت کي رتبو ڏنو:

اسلام عورتن جي حقن کي مقرر ۽ متعين ڪيو آهي انهن کي جائيداد جو حقدار قرار ڏنو ۽ انهن سان نرمي، شفقت ۽ حسن سلوڪ جي تعليم ڏني آهي.

اسلام ئي عورتن تي مختلف فرض ۽ ذميواريون مقرر ڪري کين رتبو عطا ڪيو آهي، عورت مختلف حيثيتن سان ماءُ جي

حيثيت، زال جي حيثيت، ڀيڻ ۽ ڏي جي حيثيت سان مٿانهون رتبو قرار ڏنو آهي.

پر جڏهن اسان مختلف قومن جي تاريخ کي ڏسون ٿا ته معلوم ٿئي ٿو ته ڪٿي عورت کي پيرن جي جُتي سمجهيو ويو ته ڪٿي ان کي حُسن جي ديوي قرار ڏنو ويو ۽ وري ڪٿي عورت کي دلفريب رانديڪو سمجهي ان کي معاشري جي حقن کان محروم قرار ڏنو ويو.

اسلام مرد ۽ عورت کي برابريءَ جي طور تي نيڪي ۽ تقويٰ جي حوالي سان هميشه وارين خوشين جو حقدار قرار ڏنو آهي ۽ اعلان ڪيو ته نسل انسانيءَ جي پيدائش ۽ بقا جي لاءِ مرد ۽ عورت ٻنهي جي حيثيت برابر آهي. انهن جي پيدائش هڪ ئي جسم ۽ جان مان ٿي آهي، تنهن ڪري انهن کي هڪ ٻئي تي نسلي ۽ فطري اعتبار سان برتري حاصل نه آهي.

ارشاد باري تعاليٰ آهي:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا (النساء: 1) ترجمو: اي انسانو! پنهنجي پاڻهار کان ڊڄو جنهن توهان کي هڪ جان مان پيدا ڪيو آهي ۽ ان مان جوڙي پيدا ڪيائين ۽ انهن سان گهڻا مرد ۽ عورتون پکڙيائين“ انهيءَ ارشاد خداونديءَ مان معلوم ٿيو ته اسلام پنهنجي پيروڪارن کي عورتن سان حسن سلوڪ ۽ ڀلائي ڪرڻ جي تعليم ڏئي ٿو.

اولاد جي ظاهري ۽ اندروني تربيت مفتي محمد آصف خاصخيلي المؤمن ٻار مستقبل جو سرمايو هوندا آهن

جيڪڏهن انهن کي صحيح تربيت ڏني وڃي ته ان جو مطلب اهو آهي ته هڪ سٺي ۽ مضبوط معاشري جي لاءِ هڪ صحيح ۽ مضبوط بنياد وڌو ويو آهي ٻارن جي سٺي تربيت سان هڪ مثالي معاشرو وجود ۾ ايندو آهي ان جي لاءِ هڪ سٺو ٻوٽو ئي ايندڙ وقت لاءِ مضبوط بهترين ميو اڏيندڙ وڻ بڻجي سگهي ٿو.

ننڍپڻ جي تربيت جو مثال اهين آهي جيئن پتر تي لکير هجي ننڍپڻ ۾ ئي جيڪڏهن ٻار جي صحيح ديني ۽ اخلاقي ۽ اصلاحي تربيت ڪئي وڃي ته وڏو ٿيڻ کان پوءِ به ان جو تمام گهڻو اثر رهندو. ان ابتڙ جيڪڏهن ٻار جي سٺي نموني سان تربيت نه ڪئي وئي ته وڏو ٿيڻ کان پوءِ به ان مان ڀلائي جي اميد نه ٿي ڪري سگهجي.

بالغ ٿيڻ کان پوءِ اهو جيڪي به براڪم ڪندو ۽ برن اخلاقن وارو ٿيندو ان جي ذميدار ۽ ان جا قصوروار ماءُ، پيءُ آهن جن شروعات ۾ ئي ان جي صحيح رهنمائي نه ڪئي اهڙي قسم جو اولاد دنيا ۾ ماءُ، پيءُ جي خواريءَ جو سبب بڻجندا ۽ ماءُ، پيءُ جي پریشانيءَ جو سبب بڻجندا آهن ۽ اهو به ياد رکڻ گهرجي ته اولاد جي سٺي ۽ ديني تربيت دنيا ۾ ماءُ، پيءُ جو نالو روشن ڪرڻ جو سبب بڻجندا ۽ آخرت ۾ چوٽڪاري جو سبب بڻجندا ۽ نيڪ صالح اولاد صدقو جايو آهي.

تربيت جو لفظ هڪ تمام گهڻو مفهوم رکڻ وارو لفظ آهي ان لفظ جي هيٺان هڪ هڪ ماڻهو جي تربيت، خاندان جي تربيت معاشري ۽ سوسائٽيءَ جي تربيت پوءِ انهن قسمن ۾ ٻيا به گهڻائي قسم داخل آهن انهن سڀني قسمن جي تربيت جو مقصد ۽ غرض سٺو ۽ پاڪ، اخلاق، ڪردار واري معاشري جو قائم ٿيڻ آهي اولاد جي تربيت به انهن قسمن

مان هڪ اهم قسم آهي سولن لفظن ۾ تربيت جي تعريف هيئن ڪري سگهجي ٿي برن اخلاقن ۽ عادتن ۽ غلط ماحول کي سنن اخلاقن ۽ عادتن نيڪ ديندارپاڪ ماحول سان تبديل ڪرڻ جو نالو تربيت آهي تربيت ٻن قسمن جي ٿيندي آهي (1) ظاهري (2) باطني) اندروني (ظاهري اعتبار سان تربيت مان اولادجي ظاهري وضع قطع، لباس کائڻ، پيئڻ، اٿڻ، ويهڻ، ميل ملاقات، ان جي دوستن ۽ مٽن مائٽن ۽ ان جي تعلق وارن ۽ ان جي مشغوليت ۽ مصروفيت کي نظر ۾ رکڻو آهي ۽ ان جي تعليم جي باري ۾ جانچ پرتال ڪرڻي آهي ۽ ان جي بالغ ٿيڻ کان پوءِ ان جي ذريعي معاش جي نگراني وغيره ان ۾ شامل آهن ۽ ان جي باطني) اندروني (تربيت مان مراد اولاد جاعقيدا ۽ اخلاقن جي اصلاح صحيح ڪرڻ آهي اولادجي ظاهري ۽ باطني) اندروني (ٻنهي قسمن جي تربيت ماءُ، پيءُ جي ذمي فرض آهي. ماءُ، پيءُ جي دل ۾ اولاد جي لاءِ محبت ۽ شفقت جو قدرتي جذبو ۽ احساس لتوويندو آهي ۽ اهوئي ماءُ، پيءُ جي شفقت، محبت جافطري جذبات ۽ احساس آهن جيڪي ٻارن جي تربيت ۽ انهن پرورش جي ضرورتن کي پورو ڪرڻ تي اپاريندا آهن، ماءُ، پيءُ جي دل ۾ هيءُ جذبات چڱي طرح وينل آهن ۽ گڏوگڏ پنهنجي ديني ذميداريين جو احساس هوندو آهي ته اهو پنهنجي فرضن ۽ ذميدارين کي سٺي طريقي سان اخلاص ۽ سچائي سان پورو ڪري سگهن قرآن مجيد ۽ نبي اڪرم صلي الله عليه وسلم جن جي حدين مبارڪن ۾ اولاد جي تربيت جي باري ۾ ظاهر ظهور احڪام موجود آهن، جيئن ته الله تعاليٰ جو فرمان آهي يٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ) التحريم (6: پنهنجو پاڻ کي پنهنجي ۽ پنهنجي اولاد کي ان باه کان بچايو جنهن جو ٻارڻ انسان ۽ پٽ آهن حضرت علي رضي الله عنه ان آيت جي تفسير ۾ فرمايو: عَلَّوْهُمُ وَأَدَّبُوهُمْ ترجمو: انهن (پنهنجن اولاد) کي تعليم ڏيو ۽ انهن کي

ادب سیکاریو فقہاء کرام لکيو آهي ته هر شخص تي فرض آهي ته پنهنجي گهرواريءَ ۽ پنهنجن ٻارن کي شريعت جي فرضن ۽ حلال ۽ حرام جي تعليم ۽ شريعت جي احڪامن جي تعليم ڏي ۽ ان تي عمل ڪرائڻ جي ڪوشش ڪري.

اولاد جي تربيت جو اندازو هن حديث مبارڪ مان لڳائي سگهجي ٿو پاڻ سڳورن صلي الله عليه وسلم جن جو فرمان آهي، مَا نَحَلَّ وَالِدُ أَفْضَلَ مِنْ أَدَبٍ حَسَنٍ (بخاري) ترجمو: ڪوئي پيءُ پنهنجي اولاد کي ان کان بهتر عطيو نٿو ڏئي سگهي جو ان کي سٺا ادب سیکاري يعني سٺي تربيت ڪرڻ سٺا ادب سیکارڻ اولادجي لاءِ سڀ کان بهترين عطيو آهي

ٻئي حديث مبارڪ ۾ آهي عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! قَدْ عَلِمْنَا مَا حَقَّ الْوَالِدِ فَمَا حَقُّ الْوَلَدِ؟ قَالَ: أَنْ يَحْسَنَ إِسْمُهُ وَيَحْسَنَ أَدَبُهُ (سنن بيهقي) ترجمو: حضرت ابن عباس رضي الله عنه کان روایت آهي ته صحابہ کرام رضي الله عنهم اجمعين عرض ڪيو اي الله جا رسول والدين جاحق ته اسان ڄاڻي ورتا، اولاد جا حق ڪهڙا آهن؟ پاڻ سڳورن صلي الله عليه وسلم جن ارشاد فرمايو اهو آهي ته ان جونالوسنورکي ۽ ان جي تربيت سٺي ڪري.

هڪ ٻئي حديث ۾ اچي ٿو ته اهو تمام وڏو گناه آهي جيڪو انسان جنهن جو ذميدار ۽ چوڪيدار آهي ان کي ضايع ڪري ڇڏي ۽ ان جي تربيت نه ڪري ۽ اهو به ضايع ڪرڻ آهي جو ٻار کي اهڙن لاوارث ڇڏي ڏين جواهي رلنداوتن ۽ صحيح رستي کان هٽي وڃن ۽ انهن جا عقيدا ۽ اخلاق، عادتون خراب ٿي وڃن. اها ڳالهه به ياد رکڻ گهرجي ته اسلام جي نظر ۾ اڻ ڄاڻي ڪوئي عذر نه آهي، ٻارن جي تربيت سلسلي ۾ جن ڳالهين جي ڄاڻ رکڻ ضروري آهي ان ۾

ڪنهن به قسم جي ڪوتاهي قيامت جي ڏينهن جيڪا پڇاڻيندي ان کان ڪاب شي روڪي نه ٿي سگهي، حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنه جو فرمان آهي ته آهي: پنهنجي اولاد کي ادب سيکاريو، قيامت جي ڏينهن توهان کان ان جي باري ۾ پڇاڪڻي ويندي ته توهان ان کي ڪهڙو ادب سيکاريو؟ ۽ ڪهڙي علم جي تعليم ڏني؟ (شعب الايمان، البيهقي)

ٻارن جي حوصلا افزائي ڪرڻ:

ٻار نرم آلي مٽيءَ وانگر هوندو آهي اسان ان مان جيڪا شيءِ ٺاهينداسين اها شيءِ ٺهندي، ٻار جيڪڏهن ڪو سنو ڪم ڪري ته ان جي شاندار نموني سان حوصلا افزائي ڪرڻ گهرجي ان ۾ ڪنجوسي نه ڪرڻ گهرجي ۽ ٻار کي شاباس ۽ ڪوئي انعام وغيره ڏيڻ گهرجي جهن سان ٻار خوش ٿي ويندو ۽ اڳتي به ان ۾ سٺي ڪم ڪرڻ جو شوق پيدا ٿيندو

ٻار جي غلطيءَ تي تنبيه جو جوبهترين انداز:

ٻار کي ڪنهن غلط ڪم ڪرڻ تي لڳاتار ٽوڪڻ ۽ تنبيه ڪرڻ ان جي طبيعت ۾ غلط شي داخل ٿيڻ کان حفاظت جو سبب بڻجن ٿا. آهي ۽ جيڪڏهن ان ۾ ذري برابر به غفلت ڪئي وئي ته ان ۾ ڪوب شڪ نه آهي ته ان سان ٻار ۾ غلط فڪر ۽ برائي جي پاڙ مضبوط ٿيندي ويندي ۽ اڳتي هلي ان جو نتيجو تمام گهڻو خراب نڪرندو جو ٻار تي توهان جو وس نه هلندو پر جيڪڏهن وقت تي ٻار کي غلطي تي تنبيه ڪئي وئي ته ان سان غلط شي پاڙ کان ئي ختم ٿي ويندي آهي ۽ ان غلطي جو ٻج ختم ٿي ويندو. ٻار کان غلطي ٿي وڃڻ ڪاوڙي ڳالهه کان آهي غلطي ته وڌن کان به ٿي ويندي آهي ٻار تي ماحول جو وڏو اثر ٿيندو آهي ٿي سگهي ٿو ته ٻار غلط ماحول جي ڪري ڪا غلطي ڪري وجهي ان سڄي صورتحال کي سامهون رکڻ گهرجي ته ٻار کان غلطي ڪهڙي

سبب جي ڪري ٿئي آهي؟ سڀ کان پهريان ان سبب جي ڳولا ڪجي ۽ ان سبب کي ختم ڪرڻ ڪوشش ڪجي ۽ ان لحاظ سان ان کي سمجھائجي ۽ ان شي کان ان کي ڊيڄارجي ۽ ان شيءِ جانتقضان ان جي سامهون رکجن تربيت ڪندڙ کي ان ڳالهه کان واقف هجڻ گهرجي ته هن وقت ٻارجي لاءِ نصيحت مناسب آهي يا بيوڪجهه تربيت ڪرڻ ۾ وڃ ٿرائي ڪرڻ گهرجي مناسب رستوونجي نه تمام گهڻي نرمي ڪجي جو ٻار ٻرن عادتن جو شڪار ٿي وڃي ۽ ٻار جا برا اخلاق ٿي وڃن ۽ نه وري ٻار تي ايتري سختي ڪرڻ گهرجي جو ٻار باغي ٿي وڃي ٻار جي تربيت پلاننگ سان ڪرڻ گهرجي ۽ هر غلطي کي نوٽ ڪرڻ گهرجي پوءِ ان کي ذهن ۾ رکي تربيت ڪرڻ گهرجي.

ياد رکڻ گهرجي ٻار جي غلطي تي تنبيهه هن طرح هجڻ گهرجي (1) سمجھائڻ (2) لالچ ڏيڻ (3) دڙڪا ڏيڻ (4) اخلاقي سزا ڏيڻ (5) خرچي وغيره روڪڻ يعني ٻار کان غلطي ٿيڻ جي صورت ۾ ان جي تربيت حڪمت ۽ دانائي سان ڪرڻ گهرجي جيڪڏهن ٻار کان پهريون دفعو غلطي ٿي وڃي ته ٻار کي اشارن سان سمجھائڻ گهرجي ظاهر ظهور ان غلطي جو ذڪر ضروري نه آهي ۽ جيڪڏهن ٻار بار بار ساڳئي غلطي ڪري ٿو ته ان کي ان جي دل ۾ اها ڳالهه سختيءَ سان ويهاريو ته جيڪڏهن اڄ غلطي ڪئي اٿئي اڳتي وري اها غلطي ڪئي ته تون سان سختي ڪئي ويندي ان وقت ان کي دڙڪا ڏيڻ ضروري نه آهن نصيحت ۽ پيار واري انداز ۾ ان کي غلطي جو احساس ڏياريو وڃي.

هڪ واقعو حضور صلي الله عليه وسلم جي تربيت جو:

پيار ۽ محبت سان ٻار جي تربيت ۽ اصلاح جو واقعو حضرت عمر بن ابي سلمه رضي الله عنه عنده کان نقل ٿيل آهي ته آئون ننڍپڻ جي زماني ۾ نبي اڪرم صلي الله عليه وسلم جن جي تربيت ۽ كفالت ۾ هيس هڪ دفعو نبي اڪرم صلي الله عليه وسلم جن سان گڏجي ماني کائي

رھيوھيس منھنجوھت تانور ھيڏي ھوڏي گھمي رھيو ھيو اھو ڏسي ڪر پاڻ سڳورن صلي الله عليه وسلم جن مون کي فرمايو: ”يَا غُلَامَ سَمِّ اللَّهَ وَكُلْ بِمِائِينِكَ وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ، ترجمو: اي چوڪرالله جونالو وٺي ڪري کاڌوڪاڻ ۽ سڄي ھٿ سان کاڻ ۽ پنھنجي طرف کان کاڻ جيڪڏھن نصيحت ۽ آرام سان سمجھائڻ کان پوءِ به ٻار غلطي ڪري ته ان کي اڪيلائي ۾ ڌڙڪو وغيره ڏنو وڃي ۽ ان ڪم جي برائي ٻڌائي وڃي ۽ ان کي اھو سمجھايو وڃي ته اڳتي اھيئن نه ڪجان جيڪڏھن پوءِ به غلطي کان نه مڙي ته ٿوري سختي ڪئي وڃيس ۽ ان کي ھر صورت ۾ سنو ماحول ۽ نيڪن جي صحبت فراهم ڪجي.

ياد رھي ته ھيءُ سڀ طريقا بالغ ٿيڻ کان پھريان جا آھن. بالغ ٿيڻ کان پوءِ جا طريقا مختلف آھن، بالغ ٿيڻ کان پوءِ دوستانہ انداز اختيار ڪيوان سان سختيءَ سان پيش نه اچو ۽ ان جي ھر ڳالھ ۽ ھر ڪم تي نظر رکي جيڪڏھن ان ۾ ڪا بري عادت پئجي وئي ھجيس ته ڪوشش ڪري ان کي گھر کان ٻاھر نه ڪڍوس ۽ علاج وانگر ان کي آھستي آھستي ختم ڪرڻ جي ڪوشش ڪريو، جيڪڏھن توهان ان تي سختي ڪئي ۽ پاڻ کان پري رکيو ۽ گھر کان ٻاھر ڪڍيو ته اھو بري سنگت جڪو شڪار ٿي ويندو ۽ اڃان وڌيڪ ان ۾ بريون عادتون ٿي وينديون.

ايئن ھڪ واقعو اچي ٿو ته ھڪ شخص ملازمت جي لحاظ سان گھر کان ٻاھر رھندوھيو ان جو نيگر اسڪول ۾ دوران تعليم غلط صحبت جو شڪار ٿي ويو ۽ اھو منشيائت جو عادي ٿي ويو شراب وغيره پيئڻ لڳو پھريان ته اھو چوڪر پنھنجي ماءُ، پيءُ کان ان کي لڪائيندو رھيو پر بالآخر ماءُ، پيءُ کي ان جي خبر پئجي وئي جيئن ته اھو وڏير ڪو ٻار ھيو امير گھراڻي جو ٻار ھيو پيءُ ملازمت جو مدو پورو ڪري گھر آيو ان پنھنجي نيگر کي چيائين جيڪو ٿيوسو ٿيوھاڻ جيڪو ڪجھ تون کي ڪبي اھو مون کي ٻڌاءِ اھو آئون تون

ڪي هتي مهيا ڪندس ان نيگر تي ڪاوڙ وغيره ڪان ڪئي ان اهو سوچو ته جيڪڏهن مون هن کي گهر ڪان ٻاهر ڇڏيو ۽ هيءُ شراب جو عادي ٿي ويو آهي سگريٽ جو عادي ٿي ويو آهي ۽ شراب سڀني برائن جي پاڙ آهي ان سان هيءُ اڃان وڌيڪ برن عادت جو شڪار ٿي ويندو برحال اهو ان کي آهستي آهستي ڪنٽرول ڪندو ويو ۽ دماغ جي ڊاڪٽر کي به ان جي طبيعت ڏکاري ڏيندو رهيو پهريان جتي شراب جون به بوتلون پيئندو هيو اهو آهستي آهستي هڪ بوتل تي تي آيو ۽ پوءِ اڌ بوتل تي آيو اڳتي هلي بلڪل شراب کي ڇڏي ڏنائين ۽ جتي سگريٽ جا به پاڪيٽ پيئندو هيو اهو گهٽ ڪري آهستي آهستي هڪ تي آيو ۽ پوءِ اڌ پاڪيٽ تي ۽ آهستي آهستي سگريٽ پيئڻ به ڇڏي ڏنائين ۽ ان کان پوءِ ان کي بزرگن جي صحبت ۾ وٺي ويندو رهيو بالآخر ان تي بزرگن جي صحبت جو اثر ٿي ويو ۽ اهو نماز جو پابندي وڃڻ ان جي پيءُ ڏنو ته هاڻ هن تي بزرگن جي صحبت اثر چڙهي ويو آهي ۽ هن ۾ جيڪي برايون هيون اهي ختم ٿي ويون آهن ان کان پوءِ ان کي ڪاروبار ۾ پاڻ سان گڏ شامل ڪيائين ۽ ان اها سوچ سوچي ته جيڪڏهن ان کي ان بري حالت ۾ مون پنهنجو پئسو ڏنو ته اهو پئسو ڪاروبار ڪرڻ جي بجاءِ غلط جڳهن تي استعمال ڪري پئسي جو بي جا ضائع ڪري ڇڏيندو بهرحال ان عقلمندي ۽ دانائي کان ڪم ورتو ۽ ان نيگر جي سٺي تربيت ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي ويو، الله تعاليٰ فرمائي ٿو قرآن مجيد ۾ بيشڪ الله نيڪوڪارن جو اجر ضائع نه ڪندو آهي.

پر جيڪڏهن ان صورتحال ۾ ناداني ڪيائين ۽ سختي سان پيش آيو ته ان صورت ۾ ڪنهن به وقت ڪو به وڏو حادثو پيش اچي سگهي ٿو چوڪرن کي نياڻن تي ترجيح ڏيڻ وڏو گناهه آهي:

اولاد الله تعاليٰ جي تمام وڏي نعمت ۽ تحفو آهي پوءِ چاهي اهو چوڪرو هجي يا نياڻي هجي، اسلامي تعليم جي لحاظ سان ٻارن تي

رحم ۽ شفقت جي معاملي ۾ نيگريءَ ۾ نيائي ۾ ڪوب فرق نه آهي جيڪي ماءُ، پيءُ چوڪري ۽ چوڪريءَ ۾ فرق وارو ورتاءُ ڪند آهن اهي جاهليت جي پراڻي برائيءَ ورتل آهن اهڙي قسم جي سوچ، فڪر ۽ عمل جو اسلام سان ڪوب تعلق ڪون آهي، بلڪي اسلام جي اعتبار سان اهڙي قسم جي سوچ رکندڙن لاءِ قرآن شريف ۽ حديثن مبارڪن ۾ وڏيون سزائون ذڪر ٿيل آهن، نيائيءَ کي گهٽ سمجهڻ حقيقت ۾ الله تعاليٰ جي ان فيصلي کان ناراضپي جو ظاهر ڪرڻ معلوم ٿئي ٿو جيڪو الله تعاليٰ ان کي نيائي ڏئي ڪري ڪيو آهي، اهڙي ماڻهوءَ کي سمجهڻ گهرجي ته اهو ڇا پر جيڪڏهن پوري دنيا ملي ڪري به الله تعاليٰ ان فيصلي کي تبديل نٿا ڪري سگهن، اها حقيقت ۾ جاهليت جي زماني هڪ بري سوچ آهي جنهن کي ختم ڪرڻ جي لاءِ ٻنهي جهانن جي سردار، رحمة للعالمين صلي الله عليه وسلم، ماءُ، پيءُ کي ۽ تربيت ڪرڻ وارن کي نيائن سان سهڻو سلوڪ ڪرڻ ۽ انهن جي ضرورتن جو خيال رکڻ جي باري ۾ بار بار نصيحت ڪئي آهي.

والله اعلم بالثواب

الله خاطر دوستي ۽ دشمني ايمان جي نشاني آهي

قاري منير احمد جوڻو

حضرت ابوامامه باهلي کان روايت آهي ته حضور انور ﷺ جن فرمايو:

مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنْعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ

(ابي داؤد: 4681)

ترجمو: جنهن الله تعاليٰ جي لاءِ ڪنهن سان محبت ڪئي ۽ الله تعاليٰ جي لاءِ دشمني ڪئي ۽ الله تعاليٰ جي لاءِ ڏنو ۽ الله خاطر روڪيائين ته ان پنهنجو ايمان ڪامل ڪري ورتو

اولاد جي تربيت جا ٽي سنهري اصول: قسط ٽي (3)

مفتي حفيظ الرحمان مدرسه تعليم الاسلام گلشن اقبال ڪراچي
اولاد جي تربيت جي سلسلي ۾ عالمن تي (3) ڳالهيون ٻڌايون آهن.

(1) ڳالهه هئي ته ننڍپڻ کان ئي پنهنجي ٻار کي سچائي جو عادي بڻايو. سچائي جي ڪري اهو گهڻن گناهه کان بچي ويندو. جيڪڏهن ٻار کي سچ ڳالهائڻ جي عادت ٿي وئي سچائي جي عظمت ان جي دل ۾ پئجي وئي ۽ ڪوڙ کان نفرت ٿي وئي ته پنهنجو پاڻ ٻار گهڻن گناهن کان بچي ويندو. ان لاءِ ته جڏهن به هو لکي ڪري ڪائي غلطي ڪندو ته ان جو دماغ ان کي اها ڳالهه ياد ڏياريندو ته بابا جي سامهون سچ ڳالهائڻو پوندو يا وري امان جي سامهون سچ ڳالهائڻو پوندو ته اهو غلطي ڪرڻ کان رڪجي ويندو. جيڪڏهن خدا نه ڪري ۽ اهو ٻار ڪوڙ جو عادي ٿئي پوي ته چوندو ڪهڙو وري بابا مون کي ڏسي رهيو آهي ۽ ڪهڙو وري امان مون کي ڏسي رهي آهي. هي به ڪر ۽ هو به ڪر جيڪا دل گهرئي اهو ڪر امان جي سامهون ڪوڙ ڳالهائيندس.

ته ٻار کي سچ ڳالهائڻ جو عادي بڻائجي ڄڻ ته ان کي گهڻن برائين ۽ گندگين کان روڪڻ آهي.

(2) بي ڳالهه هي آهي ته ان کي نماز جو عادي بڻائجي. رسول الله ﷺ جن والدين کي حڪم ڪيو آهي ته جڏهن توهان جي اولاد جي عمر ستن سالن تائين ٿي وڃي ته پنهنجي اولاد کي نماز پڙهڻ لاءِ چئو جڏهن ان جي عمر ڏهه سال ٿي وڃي ۽ نماز نه پڙهي ته تنبيهه خاطر اولاد کي سزا ڏيو (سبحان الله) هيءُ

حڪم چو ڏنائون، انهيءَ جي لاءِ ته (الله نه ڪري الله نه ڪري) هو بالغ ٿي وڃي ۽ ان کي نماز جي عادت نه پوي انهيءَ حالت ۾ بالغ ٿي وڃي ته ان جون نمازون رهجي وينديون ته پوءِ ان جو اسلام کان رشتو ٽٽي پوندو انهيءَ لاءِ ننڍپڻ ۾ ئي ان کي نماز جو عادي بڻائجي ته بلوغت کان پهريون پهريون نماز جو عادي بڻجي وڃي ۽ اهڙو عادي بڻجي وڃي جو نماز ان جي طبيعت بڻجي وڃي. حالانڪ ڏهن سالن ۾ به ٻار بالغ نه ٿيندو آهي، پر نماز جي اهميت جي خاطر ان کي مسلسل نماز جي تلقين ڪندا رهو.

(3) ٽئين ڳالهه هيءَ آهي ته پنهنجي اولاد کي عالمن ۽ صالحن جي خدمت ۾ وٺي وڃو ۽ اولاد کان انهن جي خدمت ڪرائيندا رهو جڏهن انهن جي دلين ۾ بزرگن جي عظمت ايندي ته پوءِ دين جي به عظمت ايندي ۽ دين جو به شوق پيدا ٿيندو اڳئين زماني ۾ مسلمان ان ڳالهه جو اهم ڪندا رهندا هيا اڄ جو حال توهان جي سامهون آهي

حضرت امام شافعي جو واقعو:

هڪ دفعي امام شافعي جون نياڻيون، پنهنجي پيءُ کي چوڻ لڳيون بابا سائين! گهڻا ڏينهن گذري ويا آهن ته اسان جي گهر ۾ ڪو ئي بزرگ نه آيو آهي اسان کي ان جي خدمت جو موقعو نه مليو آهي. ڇو ته انهن جي تربيت انهيءَ طريقي سان ٿي هئي. امام شافعي ٿورو غور ۽ فڪر ڪيو ته پنهنجي نياڻين کي چيائين منهنجو هڪ شاگرد آهي الله تعاليٰ ان کي تمام گهڻو مرتبو عطا فرمايو آهي ڇڏو ان کي دعوت ڪيون ٿا. (امام احمد بن حنبل جو انتخاب ڪيائون) حضرت امام شافعي پنهنجي نياڻين جي سامهون ان جون وڏيون فضيلتون بيان فرمايون ته

هو هيڏو وڏو بزرگ آهي، اهڙو الله وارو آهي، اهڙو نڪ آهي. هاڻي جڏهن امام احمد بن حنبل آيا ته نياڻين وضو ڪري کاڌو تيار ڪيو ۽ سموري کاڌي تياري ڪرڻ جي دوران هڪ گهڙي به الله جي ذڪر کان غافل نه رهيون ۽ انهن کي وڏي خوشي ٿي ته اسان جي گهر ۾ الله وارو وڏو بزرگ آيو آهي جنهن جڳهه تي حضرت کي آرام ڪرڻو هو اتان جو انتظام به انهن ڪيو رات جي ضروريات جي لاءِ پاڻي به رکي ڇڏيو.

رات جو نماز کان پوءِ کاڌو پيش ڪيو ويو ته حضرت کاڌو. الله جو شان هيءُ ٿيو جيترو به کاڌو آيو حضرت اهو سمورو کاڌو کائي ڇڏيو جڏهن خالي ٿانو واپس آيا ته نياڻين کي حيرت ٿي ته الله جا نڪ ٻانهن ته رات جو کاڌو ٿورو کائيندا آهن ڇو ته رات جو انهن کي قيام ڪرڻو هوندو آهي، الله جي عبادت ڪرڻي هوندي آهي ليڪن اهي نياڻيون خاموش ٿي ويون جڏهن صبح ٿي ويو ته اهي ٻئي حضرات نماز جي لاءِ مسجد ڏي ويا نياڻيون انهيءَ ڪمري ۾ ويون ته شايد حضرت واپس ايندا ته ڪنهن پاڻي وغيره جي ضرورت پوي ته نئون پاڻي ان جي لاءِ رکي اچون. جڏهن ڪمري ۾ داخل ٿيون ته انهن ڏٺو ته پاڻي جنهن طريقي سان رکيو ويو هو اهڙو جو اهڙو موجود هيو انهن کي ڏاڍي حيرت ۽ تعجب ٿيو. انهن کان صبر نه ٿي سگهيو ڇو ته بابا سائين ته ان بزرگ جي وڏي تعريف ڪري رهيا هيا پر رات جو ان تهجد جي نماز به نه پڙهي، جيئن اسان پاڻي رکي آيا هياسين ته ائين ئي پيو رهيو آهي. (سبحان الله)

انهن نياڻين جي ته اهڙي ماحول ۾ تربيت ٿي هئي، انهن جي دل ۽ دماغ ۾ هيءُ ڳالهه ويٺل هئي ته مسلمان اهو ٿيندو آهي جيڪو رات جو اٿي پنهنجي رب جي عبادت ڪندو آهي کين اها به ڄاڻ

هئي ته الله جا نڪ ٻانها رات جو غفلت واري نند ۾ نه سمهندا آهن. جڏهن حضرت امام شافعي نماز پڙهي گهر آيا ته نياڻين کين چيو ته بابا سائين توهان ته پنهنجي شاگرد جو وڏيون فضيلتون بيان ڪري رهيا هئا، اسان کي حيرت آهي ته رات جون جيترو به اسان کاڌو پيش ڪيو ته ان سڄو کائي ڇڏيو ۽ پيو هيءُ ته رات جو جيڪو پاڻي اسان رکيو هو صبح تائين اهڙو جو اهڙو موجود هو، ان ته تهجد جي نماز به نه پڙهي اهو وري ڪهڙو بزرگ آهي؟ امام شافعي کي به وڏي حيرت ٿي پر جيئن ته امام احمد بن حنبل ان جو شاگرد هو ته فوراً ويا ۽ ان کي پنهنجين نياڻين جو واقعو بيان ڪيائون ۽ ان کان پڇيائون ته احمد! تنهنجي اندر ايڏي وڏي تبديلي ڪيئن آئي ته اهي ٻئي عمل توکان نه ٿي سگهيا. امام احمد بن حنبل فرمايو حضرت مان اها ڳالهه ٻڌائڻ نه پيو گهران پر توهان پڇا ڪئي آهي ته ٻڌايان ٿو سڄي ڳالهه اها آهي ته رات جو کاڌو جيئن منهنجي اڳيان آيو ته مون کي ائين لڳو جڻ ته ان کاڌي مان نور نڪري آسمان جي طرف وڃي رهيو هو، ايترو نورانيت ۽ بابرڪت کاڌو هو مان ان کي غنيمت سمجهيو ۽ سوچيم ته اهڙو نورانيت وارو کاڌو زندگيءَ ۾ ملي يا نه خبر نه آهي توهان جي نياڻين ڪهڙي شوق ۽ عظمت سان کاڌو تيار ڪيو هو ان ڪري مون سڄو کائي ڇڏيو. باقي رهي هي ڳالهه ته وضو جو پاڻي اهڙو جو اهڙو پيو رهيو، سڄي ڳالهه اها آهي ته کاڌو اهڙو ته برڪت وارو هو جو الحمد لله ان جي برڪت سان مان الله جي عبادت قرآني آيتن مان مسئلا ڪڍڻ ۾ گذاري ان جي لاءِ مون کي ٻيهر وضو ڪرڻ جي ضرورت پيش نه آئي.

منهنجا ڀائرو! ان زماني ۾ نياڻين جي اهڙي انداز سان تربيت ٿيندي هئي.

طب انب جانائدا ڊاڪٽر عبدالوحيد عباسي پريالو

الله تعاليٰ جو فرمان آهي ميون اسان هڪڙن کي ٻين کان ڪاٺڻ ۾ پلوڪندا آهيون بيشڪ ان ۾ نشانيون آهن عقل وارن لاءِ. رب سبحانه و تعاليٰ غذائيت سان پرپور ميوا انسان ذات لاءِ پيدا فرمايا آهن انهن سڀني ۾ انب جونالونرالو آهي. انب بادشاهن جوميو آهي ۽ ميون جوبادشاه آهي. رب جواسان جي مٿان وڏو احسان آهي جوانب وافر مقدار ۾ ويدائتي ٿوهن ميوي کي صرف بادشاه نه ٿا ڪائن پرامير توڙي غريب سڀ ان کي ڪائين ٿا. انب سنڌجي خاص سوکڙي آهي. سنڌ ۾ انب جي پيداو اتمام گهڻي ٿئي ٿي

انب جي طبي معلومات

مزاج : منو انب گرم تر. انب وڻ جاباقي اجزاسرد خشڪ آهن ڪن طبيبن جورايو آهي ته انب گرم ۽ خشڪ آهي پر هيءَ ڳالهه عقل جي سمجهه کان مٿي آهي تحقيق هيءَ آهي انب ۾ آبي اجزاء آهن جن ڪابه خشڪي نه آهي. مضر (نقصان ڏيندڙ) گرم مزاج وارن کي تڪليف ڏئي ٿو ۽ استسقا جي بيماريءَ کي وڌائي ٿو.

انب جانائدا

قلمي انب منائي ريشه هوندا آهن. تخمي زياده لطيف ٿين ٿا انهن ۾ رس پٽڙي ٿئي ٿي. جنهن جي ڪري نفخ (پيٽ تيپ ڦوڪ) نه ٿئي ٿي. قلمي انب (گيس) ۽ نفخ (پيٽ تي ڦوڪ) ڪندا آهن ۽ دير هضم هوندا آهن.

منوانب رئيس عضون دل ، دماغ ، اوراح ، معدہ ، آندڻ ، مٿاني“ گودي کي طاقت ڏيندو آهي ، قوت باهه کي وڌائي ٿو ، بدن جو رنگ صاف ڪري ، منهن ۾ خوبصورتي آڻي ٿو ، رت کي وڌائي ٿو ، بدن کي ٿلهو ڪري ٿو ، هاضموتيز ڪري ٿو ، بک لڳائي ٿو ، بواسير ، سنگ رهندي ، قولنج ، ڪنگهه ۽ صفرا جي گرميءَ کي دور ڪري ٿو ، پيشاب کي جاري ڪري ٿو ، قبضيءَ کي ٽوڙي ٿو اچ کي گهٽائي ٿو ، دل کي طاقت ڏئي ٿو ، دل هول ۽ خفقان کي ختم ڪري دل کي فرحت ڏئي ٿو . وات جي بدبو کي ختم ڪري ٿو .

ان ب کائڻ کان پوءِ ڪيريپيٽ سان بدن کي قوت ملي ٿي . انبڙيون صفراءَ کي تسڪين ڏين ٿيون بک لڳائڻ ٿيون ، گودي جي پٿريءَ کي ٽوڙين ٿيون .

بلغمي ۽ سوادوي مزاج ۽ قوت باهه کي انبڙيون نقصان ڏين ٿيون ، طبيبن جو چوڻ آهي ته انبڙين ۽ کٽي ان ب کائڻ کان پوءِ ڪير نه پيئڻ گهرجي ،

ان ب جامرڪبات

ان ب انبڙن مان حلوو ۽ مربو ۽ سانڌاڻو ، آچار ٺاهيو آهي . ان ب جو جوس به عام استعمال ٿيندو آهي ۽ وڏو لذت ڏهن ٿو آهي .

ان ب حلوو مقوي باهه مولد مٺي آهي . ان ب جو مربو دل ۽ معدي کي طاقت ڏيندو آهي ۽ وات ۾ خوشبو پيدا ڪندو آهي .

ان ب جو سانڌاڻو صفرواري مزاج لاءِ بهتر آهي بک لڳائي ٿو ، ٻرهل سوچ جو بهترين علاج آهي . ان ب جو ساج کي ختم ڪري ٿو ۽ طبيعت ۾ فرحت پيدا ڪري ٿو ، ۽ طاقت ڏئي ٿو .

ان ب کائڻ جي باري ۾ طبيبن جون هدايتون

(1) ان ب کائڻ کان اڳي ان ب کي ڏوئي صاف ڪجي .

(2) انبن جي گرمي ختم ڪرڻ لاءِ انبن کي پاڻي يا برف ۾ رکي
تڏوڪري پوءِ کائجي .

(3) انب ماني ياچانورن سان کائي سگهجي ٿو .

(4) بهتر آهي ته انب ماني کان پوءِ کائجي .

(5) انب کان پوءِ کيرمٿان کيرپيئجي.

(6) انب کائڻ کان پوءِ پيٽ جي ڀرتيءَ بدهضمي ٿي پوي ته
ٿورو لوڻ يا سندا استعمال ڪجي .

انب سان علاج

انب جو مفرد استعمال

(1) انب جي ساون پنن جو پاڻي نيم گرم ڪنن ۾ وجهڻجي ته
ڪن جو سور لهي ويندو.

(2) انب جي تاريءَ جو پاڻي آنڙيءَ ۾ هڻجي فائدو ٿيندو،

(3) انب جو پور سڪائي خشڪ ڪري شيشيءَ ۾ وجهي رکجي
نڪهريءَ جي مريض کي هرهر سنگهائجي،

(4) انب جو جوس 100 ملي ليٽر سنڊپائونڊرٿيل 2 گرام ملائي
پيار جي ته بدهضمي ختم ٿي ويندي .

(5) انبن جي چوڏن جو ڪاڙهو پيار جي ته دست، پيچس ۽ سنگر
هنيءَ ۾ مفيد آهي.

(6) انب جي ڪاڻيءَ جو ڏندڻ ڏجي ته وات جي بدبوءِ ختم ٿي
ويندي آهي

(7) اس لڳڻ (سن اسٽروڪ) جي لاءِ انبڙي گرم ڪري پاڻيءَ
پچائي ان جي رس ڪڍي ان ۾ عرق گاڙو زبان ملائي پيارجي .

(8) دستن ۽ پيچس لاءِ هڪ ٽڪ انب جي کوکڙي گهوٽي پيار
جي لاءِ علاج مريض جا به دست، پيچس بند ٿي ويندا.

(9) نڪهريءَ لاءِ: انب جا پن، گل ۽ ڪاٺيءَ جي چار سبئي هموزن سفوف ڪري رکجي.

نڪهريءَ لاءِ فائدي منڊاهي. استعمال جو طريقو: وڏن لاءِ دهيءَ ملائي ڪارائجي ۽ ٻارن کي عمر آهر وزن ڏجي.

(10) شوگر جي لاءِ: انب جا پن خوبخود ڇڻيل چانو ۾ سڪائي سفوف ڪري رکجي. پوءِ ان کي صبح ۽ شام تازي پاڻي سان استعمال ڪجي.

(11) گرمي لڳڻ جي صورت ۾: انبڙي گهوتي ڳڙ ملائي شربت ٺاهي پئجي.

نسوخو: خارش لاءِ: بورڪيٽ هڪ تولو، ترن جوتيل اڌ پاءُ طريقو استعمال: انهن ٻنهي کي ملائي ڪري خارش واري جڳهه تي لڳائبو انشاءِ الله خارش ختم ٿي ويندي.

پاڙيسريءَ کي ايذا ٿيندڙ مسلمان نه آهي

مولانا شهاب الدين راهمون

حضرت ابو شريح کان روايت آهي ته حضور انور ﷺ جن فرمايو:

وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ، وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ، وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ قَبِيلَ: وَمَنْ يَأْرُسُوَ
اللّٰهُ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقَهُ (رواه بخاري)

الله جو قسم اهو مؤمن نه آهي، الله جو قسم اهو مؤمن نه آهي الله جو قسم اهو مؤمن نه آهي. عرض ڪيو ويو: ڪير اي الله جا رسول ﷺ فرمايائون ته اهو شخص جنهن جي ظلمن کان ان جو پاڙيسري محفوظ نه هجي

الحمد لله ادارہ رہبر شریعت جی زیر اہتمام پربالوہ شہر ۾ ھڪ معیاری دینی ادارو دارالعلوم قائم ڪیو ویو آھي جڏھن تہ ھر مہیني درود شریف جو ٻڻ ختمو ڪڍیو ويندو آھي جنھن ۾ اڪابرین علماء ڪرام ۽ اتحاد امت مسلمہ ۽ ان جي فلاح ۽ بہبود ۽ ملت اسلامیہ پاکستان جي حفاظت لاءِ دعائن جو اہتمام پڻ ڪیو ويندو آھي

جامعہ اسلامیہ دارالرشاد خانقاہ عالیہ قادریہ راشدیہ گبول آباد سپر ھائی وے بحریہ ٿاؤن ڪراچی

استاذ العلماء
مولانا
محمد سیف
مدرسہ فنیانی
جامعہ فاروقیہ

شیخ الحدیث
مولانا
محمد
مدرسہ فنیانی
جامعہ اسلامیہ

مدرسہ فنیانی
مولانا
بدریق الدین
مدرسہ فنیانی

سیر پرستی
مولانا
عبدالغفور
مدرسہ فنیانی

مولانا
فیض احمد
مدرسہ فنیانی

حفظ و ناظرہ

درس نظامی مکمل

تعلیم بالغان

خصوصیات

درجہ اولیٰ میں صیغہ اور ترکیب اور تصحیح عبارت
آسان انداز میں ملکہ پیدا کیا جاتا ہے
درجہ دوم حدیث کے طلباء کے لئے نادر موقعہ
فضلاء کیلئے منطق کبریٰ اور فلسفہ شاہ ولی اللہ
اصول حدیث کا اجراء اصلاحی ماحول
ففتوں پر منظرانہ تحقیق اسماء الرجال

خانقاہ میں روزانہ
بعد مغرب اجتماعی ذکر کی مجلس
اور ماحانہ آیت کریمہ کا ورد اور
اصلاحی بیان خواندہ ہے

مولانا ابو الحسن خلیق الزمان غنیہ مجاز سراج الاولیاء
حضرت مولانا محمد حسن عباسی شاہ ہارکاشریف و ابشاہ (ذوالقادر)
غنیہ مجاز حضرت شیخ اکبر مولانا احمد علی لاہوری
و جلیو وقت حضرت حماد اللہ ہالوی (رحمہم اللہ)

نوٹ: ادارہ میں وفاقی غیر وفاقی رہائشی اور غیر رہائشی کیلئے داخلہ ہے

خلیق الزمان الکورائی الراشدی حفظہ اللہ

رابطہ نمبر 0300-3021464